

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Ο Αναρχικός εύκεται σ' όλους τους δραπέτες
ό,τι καλύτερο και - φυσικά - να παραμείνουν **ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ**.

ΑΘΗΝΑ, 31 ΜΑΡΤΗ 1996

τεύχος 119

Η ΠΝΟΗ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥΣ ΣΑΡΩΣΕΙ

«Βέβαια. Έπρεπε να σκύψω μπροστά στον ένα και, χαιδευόντας
πδονικά το μαύρο σεβιότ -παφ, παφ, παφ, παφ- 'έχετε λίγη σκόνη'
να ειπώ 'κύριε Άλφα'».

Υστερα έπρεπε να περιμένω στη γωνία, κι όταν αντίκριζα την κοι-
λιά του άλλου, αφού θα 'κα επί τόσα χρόνια παρακολουθήσει τα
αισθήματά και το σφυγμό της, να σκύψω άλλη μια φορά και να ψιθυ-
ρίσω εμπιστευτικά: 'Αχ, αυτός ο Άλφα, κύριε Βήτα...'.

Έπρεπε, πίσω από τα γυαλιά του Γάμμα, να παραδοκώ την ισορρ-
ματιά του. Αν μου την εκάρριζε, να ξεδιπλώσω το καλύτερο καμάγελο
μου και να τη δεκτώ όπως σε μανδύα ιππότης ένα βασιλικό βρέφος.
Αν όμως αργούσε, να σκύψω για τρίτη φορά γεμάτος συντριβή και ν'
πρβρώσω: 'Δούλος σας, κύριέ μου'.

Αλλά πρώτα-πρώτα έπρεπε να μείνω στη σπείρα του Δέλτα. Εκεί η
ηλιστία γινόταν υπό λαμπράς, διεθνείς ομιλούς, μέσα σε πολυτελή
γραφεία.

Έπρεπε να σκύψω, να σκύψω, να σκύψω. Τόσο που η μύτη μου να
ενωθεί με τη φτέρνα μου. Έτσι βολικά κουλουριασμένος, να κυλώ
και να φθάσω.

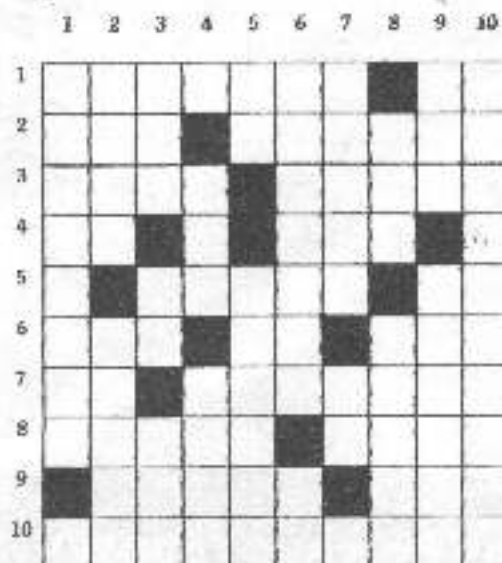
Καινάγιες!

Το ψωμί της εξαρίας με τρέφει. Κουραύνες χτυπούν τα τζάμια της
κάμαράς μου. Και σε βασανισμένα στήθη χωρικών βλέπω να δυνα-
μώνει η πνοή που θα σας σαρώσει...

Κ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ (Αποσπάσματα)

**Μικρή συμβολή ενάντια στη ρουφιανιά, το γλύψιμο και την
υποταγή που προωθεί και που χρειάζεται αυτή η κοινωνία
του κράτους και του κεφαλαίου.**

Σταυρόλεξο νο. 41 ... έτσι απλά...

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ιταλός Αναρχικός του περασμένου αιώνα, πρωτεργάτης της εξέγερσης του Σαν Μιέλε και συγγραφέας Σύνοψης του Κεφαλαίου του Μαρξ - Αρχικός τόπος της πρόθεσης ενός. 2. Βλέπω - Κι έτσι λένε τον παράλογο. 3. Ζοίν... Καταλωνός ζωγράφος του πρώτου μισού του αιώνα που έζησε στη Νέα Υόρκη - Μερικές φορές είναι ασήκωτο. 4. Εκφράζει διαταγή ή αντίθεση - Μέτρο σύστασης φίλμ. 5. Ιδεολογική κατάληξη (ανάποδη) - Τα δικά σου (αρχαία). 6. Πόλη του Βελγίου, θέατρο έργων μαχών του Ιού Παγκ. Πολέμου που έδωσε το όνομά της σε πολεμικό αέριο - Ο ποταμός Πάδος στα ιταλικά - Αντιστασιακή οργάνωση επί χούιγας που ανέπτυξε βομβιστική δράση (αρχικά, ανάποδη). 7. Εργασόμορφο - Όργανο συμμόρφωσης υλικών. 8. Δεν ανώνονται παρά με κόμπο - Η τουρκική λέξη για την ερωσία, που εμφανίζεται και στον τίτλο Αναρχικού περιοδικού της Κωνσταντινούπολης. 9. Είδος κομματιού της κλασικής μουσικής - Το κτούρι διαλεκτικά. 10. Τον σπανισίμω στο εμπορικό ναυτικό.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Προβλήστη η Παρισινή... 2. Τραγούδι, αλλά κλασσικό - Αυτά δεν τρώγονται ευχάριστα. 3. Σερμαστιέν..., Γάλλος Αναρχικός του περασμένου αιώνα, εκδότης της *Le Libertaire* κατά τη δεύτερη περίοδο της - Γράφτα ΕΡ - Τον διαθέτουν οι καταρτοί και η ιστορία. 4. Ο συμβολισμός του μεγάλου ροκέα στο σκάκι - Περιοχή της Αγγλίας. 5. Πρόθεση πριν από φωνήεν - Προστακτική... σκόλαν, μολανάδων. 6. Γάλλος Αναρχικός που απομαθόσαν ιδιαίτερα τους δικαστές - Αγγλική διάζευξη. 7. Γραμμή κλεισμένων (απιατική, ανάποδη) - Διαδέχθηκε την «Έγχεδρομική Αεροπορική Εταιρεία» (αρχικά). 8. Αρχαία κατάρα - Δεν είναι πάντοτε ευήλικα. 9. Συμπαράγωγός του συστήματος ελκρεμής 30s - Ψάχνουμε να τις γεμίσουμε και μας τις αδειάζει η εφορία (ανάποδη). 10. Σεις μέρες μας, τον πυρισταίνει ακόμα κι ο Σημίτης!

Κάγκελλα... Κάγκελλα... Κάγκελλα παντού! Έτσι θέλει την Αθήνα ο «μπλε» δήμαρχος, Δημήτρης Αβραμόπουλος. Θα βάκει λέει κάγκελλα στους δρόμους, για να μην παρκάρουν τα αυτοκίνητα και για να μην μπορούν οι πεζοί να περπατούν όπως τους γουστάρει και για να μην μπορεί κανείς, τελικά, να φύγει απ'το οικοδομικό τετράγωνο-φυλακή του...

Α, ναί! Σ'ένδειξη του ότι τα βρήκε με το ΠΑΣΟΚ, θα βάψει τα περίπτερα... πράσινα!

Τη σημαία του δήμου, την έχει βάψει και κόκκινη, προς τιμήν, βέβαια, του ΚΚΕ...

(Αλήθεια, τι αδικήμα διακράττει κάποιος αν κάψει τη σημαία του δήμου; ή αν πετάξει μαύρη μογιά σε πράσινο περίπτερο; ή αν πάρει ένα κάγκελλο κι αρχίσει να σπάει τα κεφάλια όσων θέλουν να του περιχαρακώσουν την ήδη περιχαρακωμένη ζωή του;...)

Λύσεις προηγούμενου σταυρολέξου (νο. 40, τεύχος 118)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Λ	Ε	Ο		Γ	Κ	Ο	Ρ	Ι	
2	Ω	Ν		Α	Σ	Ι	Ρ	Ε	Π	Μ
3	Τ	Ι	Ν	Α		Ε		Κ	Ε	Α
4	Ρ	Α		Α	Β	Α	Λ		Λ	
5	Ε		Η		Α	Ο		Υ	Κ	Α
6	Α	Μ	Π	Ε	Λ		Ε		Ι	Τ
7	Μ	Π	Ρ	Α	Σ	Ε	Ν	Σ		Ε
8	Ο	Ρ	Ο	Σ		Ρ	Ω	Τ	Α	Σ
9	Ν	Ι	Κ		Σ	Ο	Ν	Α	Ρ	Τ
10		Κ	Α	Τ	Α	Λ	Ω	Ν	Ι	Α

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μια ελεύθερη, αποδισχευζόμενα κοινωνία, απαλλαγμένα από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορευτικό - κερδοσκοπικό ενόργανο. Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για τη απόκτηση των φύλλων. Οικονομικά και κάθε άλλα ενόργανα (συμμετοχές, υποδείξεις, εθελούσια) είναι ευπρόσδεκτα απ' όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλων ή μέρους της ύλης, όχι μόνο απαγορεύεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξη μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Μέρος ζ'

Στο σημερινό τεύχος θα κάνουμε ένα μικρό «διάλειμμα». Δεν θα ασχοληθούμε με κάποια συγκεκριμένη οργάνωση. Θα παραθέσου-
με έναν πίνακα ακροδεξιών οργάνωσεων που έδρασαν στην Ελλάδα τα πρώτα μεταχουντικά χρόνια.

Το πλήθος αυτών των οργάνωσεων (πολλές είναι απλώς ομαδούλες ή κορτές) είναι τουλάχιστον εντυπωσιακό. Οι ιδεολογικές
τους διαγραφές εμφανίζονται κι αυτές σημαντικές.

Κι όμως όλες αυτές οι οργανώσεις έδρουν στα ίδια πλαίσια κι έχουν κοινούς στόχους και κοινές - εν πολλοίς - πρακτικές.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΗΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΑΙΤΟΣ	ΑΘΗΝΑ - Ερμηνούστ. Μικενάκη 5	Φιλοβασιλικός	Κ.Κοιμλής, Ν.Ντασκογιάννης κλπ.	Προσχηματίστηκε τον Ιούλιο του 1974. Διέθετε και «σημαιοφόρο». Προσχηματίστηκε το καλοκαίρι του 1974
→ «ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑ- ΖΗΣ» Μαθητικός Ελλάδας	ΒΟΛΟΣ	Εθνικιστικός		
→ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙ- ΣΤΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟ- ΡΙΑ	ΑΘΗΝΑ- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	Εθνικιστικός		Προχουντική παρακρατική οργάνωση. Το 1964 διαλύθηκε με την υπ'αρ. ΠΔ54/64 από- φαση του προτοδικείου Αθηνών. Επανστά- θηκε με συνθήματα σε τείχος, το εθνόκαρ- πο του 1974. Εμφανίστηκε το Γενάρη του 1975 με την πρόκληση και σειρά βλαβών επεισοδίων και την προτομοκλαία άλλων βουλευτών. Κάτω από την κίση της κυνής γούρης, η απεικονίσα την έκδοση τον Ιούλιο του 1976.
→ ΑΡΑΧΝΗ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	Βασιλοχουντικός- Εθνικιστικός	Βασίλειος Κασέλης Αντώνιος Μεγαλόπουλος Γεώργιος Αθανάτοφ Μιχαήλ Σέφρας «Αντόνιος» κλπ.	Εμφανίστηκε το καλοκαίρι του 1975, με τρικόμμα και συνθήματα στους τείχους (σοφίας της Κοκκινιάς). Βασίλειος δεν ξανα- κοδίστηκε. Πιθανότατα κερκόκατα για κατά ναράν Τεταρτοχουντιστιανών.
→ ΑΡΙΟΙ	ΑΘΗΝΑ-ΠΕΙΡΑΙΑΣ- ΚΟΚΚΙΝΙΑ	Φασιστικός - Μεταδι- κός - Αρχισοσιαλιστικός (προσηρόδες ακόμη και υπέρ της ομοφο- λοφιλίας)		Εμφανίστηκε το καλοκαίρι του 1975, με τρικόμμα και συνθήματα στους τείχους (σοφίας της Κοκκινιάς). Βασίλειος δεν ξανα- κοδίστηκε. Πιθανότατα κερκόκατα για κατά ναράν Τεταρτοχουντιστιανών.
→ ΑΧΑΙΟΙ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός - Μεταδι- κός	«Αρχηγός» ημιαπείσαν ο Ανδρέας Δανδρινός	Ομάδα που προέκυψε από διάσπαση της «Τετάρτης Αυγούστου», το καλοκαίρι του 1974.
→ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	ΑΘΗΝΑ - Αιτωφόρος Αλεξάνδρος 129	Βασιλικός	Φ. Δημητριάδης	Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1974.
→ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ - Σολωμού 74 β'. Τηλ. 538331 (το 1973)	Βασιλικός	Αλέξανδρος Κοιντοσιμής (αρχηγός) Γεώργιος Βανδάρης Χρυσόσθετος Γεωργιάδης Ηύιας Σόγιας, κλπ.	Βρέθηκε τον Ιούλιο του 1974 και λειτουργεί ακόμη στην ίδια διεύθυνση. Έχει παραρτήμα στην Αμφισσα και ενδοχώρα. (βλ. ΒΑΣΙΛΙ- ΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ).
→ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ	ΑΘΗΝΑ - Σολωμού 74 β'.	Βασιλικός	Αλέξανδρος Κοιντοσιμής (αρχηγός) Παχρόκης Γ.Κουρεντής Ευαγγέλιος Ριβελάνης Γιάννης Καραλής Λημήτριάς Θεοδοσίος Κωνσταντίνος Βλάχος Δημήτριος Κόλλιας Σοφία Ρόζα Βαργή Χαρ. Ντασκογιάννης (πρόεδρος ΒΕΠ Μεσογρι- ας), κλπ.	Βρέθηκε τον Ιούλιο του 1974. Το έμβλημά της ήταν το στέμμα με μαν ελληνική σημαία που κερνόσε μέσα απ'αυτό, διαγώνια. Έχει παραρτήματα σε Μεσογρία, Πάτρα, Ρόδο, Κιάτο και Θεσσαλονίκη, όπου εξέδιδε και την καθημερήνη «ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗ ΕΘΝΙ- ΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ». Ο αρχηγός της ήταν και αρχηγός της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια στη 1ην κρ σελίδα της σελίδα

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ. Αρχικά στην Κωροή 2 και αργότερα στην Ακαδημίας	Βασιλικός	Γεώργιος Κουρούλης (αρχηγός) Δημήτριος Κόλλιας Ευραπίδης Ρεβολιάκης Γιάνναρος Μικροδραμάς Αναστάσιος Παναγόπουλος Πατελής Τριανταφύλλου, κ.λπ.	Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1974. Παραρτήματα: Κέρκυρα, Βόλος, Λαμία, Ρόδος, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Ξάνθη, Κοσμοπόλη, Μέγαρα... Είχε και ομιλολογία. Έμβλημά της ήταν το στέμμα.
→ ΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΩΣ		Βασιλικός		Ομάδα που εμφανίστηκε με τρικάκι & συνθήματα σε τοίχους τον Οκτώβριο του 1975. Έκτοτε εξαφανίστηκε. Φακτική ομάδα δραστηριομένη από την ΕΚΟΦ.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΕΩΝ		Φασιστικός - εθνικιστικός		Εμφανίστηκε το φθινόπωρο του 1975, με προκηρύξεις στα κινητοκίνητα. Σχηματίστηκε από νεαρούς βασιλόφρονες του Περατού την άνοιξη του 1975. Παραρίστηκε στην αναγραφή συνθημάτων σε τοίχους που τα υπέγραφε σαν ΕΑΝΕ και με το έμβλημα «ΕΔ» ή «ΚΔ» (Κωνσταντίνος Β' Βασιλεύς). Ιδρύθηκε το φθινόπωρο του 1975. Εμφανίστηκε με προκηρύξεις σε εφημερίδες τον Απρίλιο του 1976. Έκτοτε εξαφανίστηκε.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ	Βασιλικός - φασιστικός - εθνικιστικός		Έβρασε με προκηρύξεις και αναγραφή συνθημάτων το φθινόπωρο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ		Φασιστικός - εθνικιστικός		Έβρασε με προκηρύξεις και αναγραφή συνθημάτων το φθινόπωρο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΤΕΤΑΣΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικιστικός		Ιδρύθηκε στα τέλη του 1974 σαν παρακλάδι της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ στη Θεσσαλονίκη.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΒΟΡΕΙΟΕΛΛΑΔΙΚΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Εγνατία 22 & Αθανος, Σοφού 26. Τηλ.: 532783 (1975).	Βασιλικός	Ιωάννης Κονταρης (αρχηγός-αρχηγός), Θεόδωρος Πιτσίκας (γενικός γραμματέας), Δημήτριος Κροταπός, Ανεκπερήνη Ξηροδράκου, κ.λπ.	Πρόκειται για το πρώτο ακροδεξιό κόμμα που διακήρυξε βουλευτική δράση μετά τη χούντα. Ιδρύθηκε το φθινόπωρο του 1974.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ	Φιλοχουντικός - ακροδεξιός υπεροδμημακρειατικός	Πέτρος Γαρουφαλιάς, Γεώργιος Αλφειάκης, Γεώργιος Σούτης, Ιωάννης Μάστορας, Κοσμάς Αντωνόπουλος, Χρήστος Αντωνόπουλος, Αλέξανδρος Δεσποίνης του Νικ, Α. Διπλανός, Γεώργιος Κωστασίδης, κ.λπ. Παναγιώτης Ροζάκος (πρόεδρος), κ.λπ.	Εμφανίστηκε την άνοιξη του 1978. Μάθητικά παράσημα βασιλοφρόνων με παράσημα στη Θεσσαλονίκη. Ιδρύθηκε το φθινόπωρο του 1975. Εβράθηκε τον Ιούλιο του 1975. Εβράθηκε την ΕΘΝΙΚΗ ΠΡΟΡΕΙΑ.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΛΑΚΩΝΙΩΝ «Ο ΛΑΚΩΝΙΔΑΕΣ»	ΑΘΗΝΑ - ΣΠΑΡΤΗ	Βασιλικός - φασιστικός		Εμφανίστηκε με προκηρύξεις στις αρχές του 1975. Έκτοτε αγνοείται η τύχη της.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΝΕΩΝ	ΑΘΗΝΑ - Μητροπόλεως 50	Βασιλικός - φασιστικός - εθνικιστικός		Εμφανίστηκε με προκηρύξεις τον Αύγουστο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΕΤΑ ΠΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΙΩΝ	ΑΘΗΝΑ - Γαββέτα 4	Βασιλικός	Γ. Ησακλόπουλος, κ.λπ.	
→ ΕΘΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικοσοσιαλιστικός		
→ ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικιστικός		

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ «ΚΥΑΝΗ ΦΑΛΑΓΓΙΣ»		Φασιστικός - μεταξικός		Εμφανίστηκε με συνθήματα σε τοίχους και τραπεζάκια στην Αθήνα, αλλά και σ' άλλες πόλεις, το φθινόπωρο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ	ΑΘΗΝΑ - Μιχαλακοπούλου 27	Βασιλικός - θιβαϊστικός	Μάρθα Κουσιούδου του Γεωργίου, κ.λπ.	Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΒΑΛΛΑΧΟΣ	ΑΘΗΝΑ - Μενάνδρου 26.	Εθνικοσοσιαλιστικός	Δημήτριος Νισσούλης, Δημήτριος Τριανταφύλλου, Παναγιώτης Νικολόγος, κ.λπ.	Εμφανίστηκε στα μέσα του 1975 και εξημερώθηκε από την απουσία τα φθινόπωρο του ίδιου χρόνου, αφού βρέθηκε ολοσχερώς στα γραφεία της (σπίτι του Νισσούλη). Εξέδιδε τα φυλλάδια ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ κι εστράτευε την έκδοση του ΝΑΖΙΣΤΗ. Ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΝΩΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ	ΑΘΗΝΑ - Νικητραρά 6.	Βασιλικός	Νεκ. Λουμάκης, κ.λπ.	Ιδρύθηκε το φθινόπωρο του 1974. Εξέδιδε το ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ. (βλ. και ΝΕΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ).
→ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικοσοσιαλιστικός	Στρατής Ενωτικός, Χρυσή Μαύλης, Χρήστος Γιάννης, Ελένη Μελλίου, κ.λπ.	Μερή ομήδη βασιλοφρόνων. Τον Ιούλιο του 1975 εξέδωσε την καθημερινή ΕΘΝΙΚΟΝ ΦΩΣ.
→ ΕΘΝΙΚΟΝ ΦΩΣ	ΑΘΗΝΑ	Βασιλικός	Αθανάσιος Θωμάτσουλος, κ.λπ.	Εμφανίστηκε με προκηρύξεις στα κινητοτήματα τον Μάρτη του 1976.
→ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ		Εθνικιστικός		Εμφανίστηκε με προκηρύξεις την άνοιξη του 1976.
→ ΕΘΝΟΚΡΑΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικοσοσιαλιστικός		Πρωτοστάθηκε με προκηρύξεις το φθινόπωρο του 1974.
→ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ	ΑΘΗΝΑ	Βασιλικός		
→ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ	Βασιλικός	Μιλτιάδης Παναγιώτου του Π., Μιλτιάδης Κακράλης του Γ', Δημ. Γεώργιος Πέτρος Παναγιώτου του Στ., Ειρήνη Γεωργίου του Στ., Ειρήνη Κουσοθανά Σκουρίδων Ματαργέως, κ.λπ.	Εδρασε με προκηρύξεις το πρώτο δεκαήμερο του Ιουλίου του 1976.
→ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΧΡΕΤΙΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΒΑΣΙΛΟΦΡΟΝΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	ΜΟΝΑΧΟ, ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ	Βασιλικός	Γρηγόριος Δρακόπουλος (κρίθρος της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ)	Εμφανίστηκε με εκκαταλόγους στον ελληνικό τόκο, αλλά και με προκηρύξεις, στο τέλος του 1975. (βλ. κι όσα γράφουμε στα προηγούμενα σελή του Αναρχικού)
→ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΔΕΣΧΗ	ΑΘΗΝΑ	Κοινοτικός	Παύλος Νικολάου του Στ. Κωνσταντίνου, κ.λπ.	Ιδρύθηκε το 1973. Μετά την κτύπη της χούντας διαλύθηκε και δεν ξαναεμφάνισε με αυτή την ονομασία. Τα στελέχη της, ωστόσο, τα βρήκαν να διασχίζουν σ' άλλες αγώνες τις μεταδικτατορικές ακροδεξιές οργανώσεις.
→ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑ	ΑΘΗΝΑ	Βασιλικός		Εμφανίζεται με προκηρύξεις το καλοκαίρι του 1974.
→ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΕΥΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ	ΑΘΗΝΑ	Κοινοτικός	Εκατοντάδες μέλη σ' όλη τη χώρα.	Το ΕΠΟΚ ιδρύθηκε το 1973, σε μια προσπάθεια των Παπαδοπουλικών να απολιτικοποιήσουν τη δημόσια ζωή. Διαλύθηκε το 1974. Τα μέλη του πέρασαν σε άλλες οργανώσεις.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

→ ΟΝΟΜΑΣΙΑ → ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΩΣ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
		Χριστιανοφασιστικός- χουντικός	Ιερώνυμος Κοτσάνης	Πρόκειται για ομάδα που συσπειρώνεται γύρω από το ομώνυμο έντυπο που εξέδιδε (ήδη πριν την πτώση της χούντας) ο τέως αρχισυντακτής Ι. Κοτσάνης.
→ ΕΛΛΗΝΟΛΑΤΡΕΣ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός	Σταύρος Στεφρόπουλος (αρχηγός) κλπ.	Δύομη ομάδα πρώην «εταρτωτοροσσειανών». Εμφανίστηκε με προκηρύξεις το 1975.
→ ΕΛΜΟΚ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός		Υπέγραψε τρεκάζια των κυκλοφορήσων το Γενάρη του 1975 στο κέντρο της Αθήνας. Τα αρχικά παραμύθων ανεμφάνισα.
→ ΕΜΠΡΟΣ	ΠΗΡΑΙΑΣ	Εθνικιστικός-φιλοχουντικός	Λημέτριος Σφατέλλος	Εμφανίστηκε στα τέλη του 1974 με την έκδοση ομώνυμης εφημερίδας. (βλ. και προηγούμενα τούχη του Αναρχικού).
→ ΕΝΩΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΕΓΥΝΟΜΕ- ΚΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Βασιλικός-φιλοχουντικός		Εμφανίστηκε το 1976 και έκδοσσε το «Λαϊκό Κόμ- μα του Τ. Πανηγυκούλας
→ ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΘΩΝΙΚΩΝ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	Ναζιστικός-βασιλικός	Καρ. Σαραντάκος Παν. Αρκευδάκος κλπ.	Εμφανίστηκε με τρεκάζια του Ιούλιου του 1975. (βλ. και ΚΙΝΗΜΑ ΘΩΝΙΚΗΣ ΑΡΑ- ΕΩΣ).
→ ΕΝΩΣΙΣ ΝΕΩΝ ΗΠΙ- ΣΤΗΜΟΝΩΝ ΠΗΡΑΙΑΣ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	Βασιλικός	Κανσακίνος Τσίτσιμης κλπ.	Εμφανίστηκε το 1975.
→ ΕΝΩΣΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΑΡΗΚΩΝ		Χριστιανοφασιστικός		Εμφανίστηκε το καλοκαίρι του 1975 με εκποσάδες σε ακροδεξιές εφημερίδες.
→ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩ- ΣΕΩΣ ΑΠΘΝΟΥΣ ΚΟΙ- ΝΟΥ		Χουντικός		Εμφανίστηκε τον Απρίλη του 1976 με εκποσάδες σε ακροδεξιές εφημερίδες για την αποφυλάκιση των χουντικών.
→ ΠΕΡΟΣ ΕΥΝΑΒΕΣΜΟΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΠΕΡΑΤΙΚΗΣ ΗΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ		Χριστιανοφασιστικός- χουντικός		Εμφανίστηκε τον Απρίλη του 1976 με εκποσάδες σε ακροδεξιές εφημερίδες, ζητώντας την αποφυλάκιση των χουντικών.
→ ΚΙΝΗΜΑ ΘΩΝΙΚΗΣ ΑΡΑΕΩΣ	ΑΘΗΝΑ. Σακίρος 19, Πλά- τα.	Ναζιστικός-βασιλικός	Π. Αρκευδάκος	Εμφανίστηκε με προκηρύ- ξεις τον Ιούλιο του 1975. (βλ. και ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΘΩΝΙΚΩΝ).
→ ΚΙΝΗΜΑ ΘΩΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΤΗ- ΡΙΑΣ	ΑΘΗΝΑ. Εθνικής Στέγη, 45, Άνω Νέα Σμύρνη	Ναζιστικός-βασιλικός	Καρ. Παπαγεωργίου	Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1974 με προκήρυξη υπέρ (εκτός πολλών άλλων) της εκπόσσης του Γλέζκουοργκ.
→ ΚΙΝΗΣΗ ΗΠΙΩΤΗΜΟ- ΝΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝΙΚΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΩΝΙΚΗ	Χουντικός		Εμφανίστηκε το φθινόπωρο του 1976 με εκποσάδες υπέρ της αποφυλάκισης των χουντικών σε ακροδεξιές εφη- μερίδες.
→ ΚΙΝΗΣΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΡΩΤΗΤΑ	ΑΘΗΝΑ. Κ. Σκουροπούλοσ 23 (τηλ. 841108) και Σιαδίου 28 (τηλ. 3234262).	Χουντικός		Εμφανίστηκε με προκηρύ- ξεις την άνοιξη του 1976.
→ ΚΙΝΗΣΗ ΠΙΝΟΥΜΑ ΠΙ- ΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ	ΑΘΗΝΑ. Μητρομάρα 7 (τηλ. 9228766)	Φασιστικός-χουντικός		Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1974. Ο Μισούγος ήταν και μέλος της ΘΩΝΙΚΗΣ ΕΟ- ΣΙΛΛΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΗΛΛΑΔΟΣ του Α. Νασουάλη.
→ ΚΟΜΜΑ ΘΩΝΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ	ΑΘΗΝΑ. Μάρικος Κατο- κόλη 10 ΠΕΡΑΜΑ. Βασιλέως Πέτ- λου 159.	Ναζιστικός	Παναγιώτης Μισούγος (αρχηγός) κλπ.	Το όργανο του ΚΚΑ ήταν ένας μαύρος οδοντικός τροχός με μια κόκκινη σ- σπρεκή

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

αυτά που απ'όταν προεγράφησαν αλλιώς

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΚΙΝΗΜΑ ΕΛΛΗΝΟΣΟ- ΣΙΑΛΙΣΤΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Ελληνολαοκρατικός-ναζιστικός	Νικόλαος Ηράκλειος	Εμφανίστηκε το καλοκαίρι του 1974 με την έκδοση της εφημερίδας «Ο ΕΛΛΗΝ». Το Κ4Α προέβλεπε της Ακροδεξιάς δικτατορίας. Στη διάρκεια της χούντας «αποφασίζει» και να στείλει τον αρχηγό του με άλλου είδους δραστηριότητες (π.χ. φασιστικές εκδηλώσεις στην Ιταλία, στήριξη για εξουσίες στα κλάσα της χούντας κλπ.). Μετά την πτώση της χούντας ζωντανεύει την εμφάνισή του με τον εκδοτικό οίκο «ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΗΛΑ» και τις εφημερίδες «ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΗ ΑΥΤΟΥΣΤΟΥ» και «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ». Παράλληλα, «διαπορεύει» τους τοίχους της Αθήνας με τον γνωστό «μαυροδρόμο». Σύντομα, ωστόσο, ζωντανεύει για την ηγεσία ανάμεσα στον Πλευράκη και τον Λαυρόντιο και το Κ4Α διαλύεται. (βλ. και ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ).
→ ΚΟΜΜΑ 4η ΑΥΤΟΥΣΤΟΥ	ΑΘΗΝΑ, Καλλιδρόμου 30	Φασιστικός-μεταξικός	Κωνσταντίνος Παύρης Τηλέμαχος Κόμης Ανδρέας Δουβρινός Δημήτριος Δημόπουλος Γεώργιος Αδάμης Κωνσταντίνος Ιωάννης (Χόνος) Διαμαντόπουλος Μανώλης Ιωάννης Κρατήρας Παυλίδης Σκ. Σαυρόπουλος κλπ.	Εμφανίστηκε για το κόμμα που συνεργάστηκε με την καπιταλιστική δικτατορία. Μετά την πτώση της χούντας διαλύθηκε και τα περισσότερα μέλη του πέρασαν στη Νέα Δημοκρατία και στην Εθνική Πολιτική Ένωση (ΕΠΕΝ).
→ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΟ- ΔΕΥΤΙΚΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Λοιπότημοκρατικός-φολοχουντικός	Σπυρίδων Μαρκεζίνης Σπυρίδων Ζαυρωτής κλπ.	Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1974 με αποκλειστικό στην σκοπιά του Γιώζι-μοσουργ.
→ ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ	ΑΘΗΝΑ, Λόσκου 23-25 (μέχρι το 1975) Δημοκρίτου 1 (στη συνέχεια)	Βασιλικός	Γ. Δημητριάδης	Εμφανίστηκε στις αρχές του 1976, ως «αποθνήσκον» τμήμα του ΚΟΜΜΑΤΟΣ 4ης ΑΥΤΟΥΣΤΟΥ. Εξέδιδε το περιοδικό ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΑΣΤΡΑΠΗ.
→ ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ	ΑΘΗΝΑ, Ζωμής 43	Φασιστικός-μεταξικός	Κ. Παπακωνσταντίνος (απο- στασίασε) Παν. Χατζέλης Κ. Λοκιάκος Μιχαήλ «Διακρίματα» (μετέδραμα) κλπ.	Εμφανίστηκε με συνθήματα στους δρόμους της Αθήνας το φθινόπωρο του 1974. Εμφανίστηκε το φθινόπωρο του 1975 με συνθήματα σε τοίχους της Αθήνας. Εμφανίστηκε το φθινόπωρο του 1975.
→ ΜΑΚΕΔΑΛΗΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	Ναζιστικός		Με το όνομα από εμφανίζοντα «αποθνήσκον» οργανώ- σης «αποθνήσκον» εθνικής αντίστασης σ' όλη τη χώρα. Για το ρόλο τους γράφεται σε προηγούμενα τεύχη. αυτά που απ'όταν προεγράφησαν αλλιώς
→ ΜΑΥΡΗ ΓΙΑΤΑ	ΑΘΗΝΑ	Ναζιστικός		
→ ΜΑΥΡΗ ΤΑΣΗ	ΑΘΗΝΑ	Ναζιστικός		
→ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩ- ΣΗ ΑΘΗΝΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Ναζιστικός		
→ «ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΖΕΡΒΑΣ»		Φασιστικός-εθνικιστικός		

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

ΟΝΟΜΑΣΙΑ → ΝΕΑ ΤΑΞΙΣ	ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑ	ΧΑΡΑΚΗΤΗΡΑΣ Ναζιστικός	ΜΕΛΗ Αριστοτέλης Χαϊδοντζής Ιωάννης Μάγγας Γεώργιος Πετρουόπουλος Λιόλιος Εθίο Massarandou * Κλαυδία Βάικου * Δημήτριος Νασουόλης **	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ Εμφανίστηκε το 1974. Ανέπτυξε βορβόσκη δράση. Συμμετείχε και σε άλλες ενέργειες (ληστείες κλπ). Στη Νέα Τάξις θα αναφερθούμε περισσότερο σε προηγούμενα τεύχη. Εμβλήματα της (θεϊνός) είναι ο σπαρτός εντός κύκλου, το σκίνο σκέλης του οποίου καταλήγει σε αγχμή βέλους.
→ ΝΕΑ ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ → ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ	ΑΘΗΝΑ, Διακλήσιος 52 ΑΘΗΝΑ, Μέρκουρη 5	Φασιστικός Εθνικοσοσιαλιστικός-ελληνολαϊκός	Παναγιώτης Ζακόπουλος	Προϊστάθηκε με προκήρυξη το καλοκαίρι του 1976. Ιδρύθηκε τον Αύγουστο του 1974 ως οραματικό κίνημα του ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΙΝΕΥΔΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΤΡΟΥ. Εξόδησε το περιοδικό ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΙΩΔΙΟΝ. Δεν αποκλείεται οι ιδρυτές του να εμμενέσθησαν τον τίτλο από την ομώνυμη οργάνωση που ίδρύσθη το 1963 στα πλαίσια της ΕΚΟΦ.
→ ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ	ΑΘΗΝΑ	Αστικοδημοκρατικός-φιλοχουντικός	Σπύριδος (Σάκη) Σπέντζας	Πρόκειται για τη νεολαία του ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ. (βλ. προηγούμενα). Μετά τη διάλυση του κόμματος, ο Σπέντζας κόπησε στη ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.
→ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΘΩΝΙΚΩΝ	ΜΟΝΤΡΕΑΛ, ΚΑΝΑΔΑΣ	Χουντικός	Παναγιώτης Μπαρομμάτης	Ιδρύθηκε το καλοκαίρι του 1975 με στόχο την απορρόπηση των χουντικών. Είχε πρόβλεψη στην Αυστραλία και συνεργάστηκε με την ΕΘΝΙΚΗ ΦΙΛΙΚΗ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ. Εμβλημα του Συνδέσμου ήταν το σκίνο της χούντας.
→ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	ΑΘΗΝΑ, Νέσσοι 51, Ηλιοπούλη, β' διαύθυνση : Αγίου Κωνσταντίνου 49 (ΤΤ 463).	Βασιλικός	Νικ. Παπακυκλάου (πρόεδρος) Α. Λεοντόπουλος (γενικός γραμματέας) κλπ.	Ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1975.
→ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ		Φασιστικός		Εμφανίστηκε με συνθήματα σε διάφορες πόλεις το φθινόπωρο του 1975. Πιθανότατα πρόκειται για την ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ του Φραγκίσκου Παπαγεωργίου και εξακολουθεί να δρα και σήμερα.
→ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΑΝΑΙΠΡΩΤΩΝ ΑΣΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΟΣ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικοσοσιαλιστικός-φασιστικός	Α. Ιωάννου (πρόεδρος, σε-σεργιακήρης κ.δ.)	Η ΠΕΛΑΓΙΑ προεβλήθη με βόμβα της χούντας. Μετά τη χούντα, ανέπτυξε (όπως και πολλές άλλες οργανώσεις νεοελλών εκλεμιστών) έντονη προπαγανδιστική δραστηριότητα για την επαναστροφή του Γλύκεμποργκ, την αποφυλάκιση των χουντικών, κατά τη νομιμοποίηση του ΚΚΕ κλπ.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

από τον Νίκο Τροισανίδη

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΙΣ ΒΑΣΙΛΟΦΡΟΝΩΝ	ΠΕΤΡΑΙΑΣ, Αλεξάνδρου 4.	Βασιλικός	Κ. Παπαθανασόπουλος, Ε. Κωνσταντινίδης κ.λπ.	Ιδρύθηκε το καλοκαίρι του 1975. Είχε παραρτήματα σε Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Κόρινθο, Ξάνθη, Τρίπολη και Λαμία. Διετέλεσε μια σμήμα νεολογίας.
→ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	ΑΘΗΝΑ, Σκουφά 10.	Βασιλικός	Υφαντεύς κ.λπ.	Ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1974 και διαλύθηκε μετά το δημοψήφισμα της 8 Δεκεμβρίου 1974. Επισκευαίτης της ήταν ομάδα ακροδεξιών αξιωματικών.
→ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ»	ΝΑΥΠΛΙΟ	Φασιστικός-ελληνολαϊκός		Ιδρύθηκε το 1976 κι ανέπτυξε προπαγανδιστική δράση, κυρίως με επιστολές σε ακροδεξιά έντυπα.
→ ΣΤΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣΥΝΙΕ	ΑΘΗΝΑ	Ναζιστικός		Εμφανίστηκε με επιστολή στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ, τον Ιούλιο του 1976, όπως απειλούσε με εκτέλεση τους σπρεστερούς και αναρχικούς. Δεν ξανακοιτάχτηκε ποτέ.
→ ΣΥΝΑΓΕΣΜΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ & ΘΥΜΑΤΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	Φασιστικός-βασιλικός-φιλογερμανικός		Ισχύουν κι εδώ τα όσα γράψαμε παραπάνω.
→ ΣΥΝΑΓΕΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΠΤΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός		Εμφανίστηκε με προκήρυξη το φθινόπωρο του 1975. Φασικός, απρόσιτος για προβοκατορική επιχείρηση άλλης φασιστικής ομάδας και δεν έγινε ποτέ γνωστή.
→ ΣΥΝΑΓΕΣΜΟΣ ΠΟΛΕΜΩΝ ΔΕΙΞΙΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΘΗΝΑ, Ακαδημίας 61	Φασιστικός		Ισχύουν τα παραπάνω. Τον Ιάριο του 1976 ο ΣΕΑΝΑ εξέδωσε το περιοδικό ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΕΛΑΡΕΙΑ που εκιιδόταν σε εθνικιστική-αντικομμουνιστική προπαγάνδα και ταπεινών υπέρ της αστυνόμευσης των γυναικών.
→ ΣΥΝΑΓΕΣΜΟΣ ΡΙΜΝΙΩΝ ΠΡΟΔΟΣΧΩΤΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός		Ισχύουν τα παραπάνω. (βλ. και προηγούμενα τμήχη του Αναρχικού).
→ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός		Κι εδώ ισχύουν όσα είπαμε πιο πάνω.
→ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ	ΑΘΗΝΑ, Σαταβριάντου 22	Βασιλικός-ναζιστικός	Γεώργιος Τριαντάφυλλος	Η οργάνωση υπήρχε από το 1944. Πανωμόραση ακροδεξιών τον Ιούλιο του 1975. (βλ. και προηγούμενα τμήχη του Αναρχικού).
→ ΣΣΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΛΚΙΜΩΝ	ΑΘΗΝΑ, Ακαδημίας	Φασιστικός-βασιλικός	Αλέξανδρος Κορνηκόλης	Το ΕΕΑ ιδρύθηκε το 1976. Τον καιρό της δικτατορίας (όπως είπαμε σε καλύτερο τμήχη του Αναρχικού) η δράση του παρουσιάσσε κάποιες εφέσεις, χάρη στην αλληλοοργάνωση των στελεχών του. Μετά την πτώση της χούντας, οι Αλκιμωνοί κερθάνουν να υποστηρίξουν (κυλάχισσε στο χαρτί) 40.000 μέλη απ'όλη την Ελλάδα. Το 1976, το ΕΕΑ διαλύεται. Τα μέλη του περνάν σε άλλα κλειστές στις φιλοβασιλικές οργανώσεις, κυρίως μαζί τους και τον ολιγότοιο - 1990 περίοτοιο. →

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

από: *από την προηγούμενη σελίδα*

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΣΩΜΑ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΩΝ ΝΕΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Ψευδικός		Προσπάθεια της κοινότητας. Μετά τη κοινότητα κυκλοφόρησε προκηρύξεις το φθινόπωρο του 1975
→ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός		Κυκλοφόρησε μια προκήρυξη τον Ιούλιο του 1975 και στη συνέχεια εξοφλήθηκε. Στη ΦΔΕ αναφερθήκαμε λεπτομερώς σε προηγούμενο τεύχος.
→ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ	Λαϊκοδημοκρατικός-βασιλικός-φιλοσοφικός	Ιάκωβος Διαμαντόπουλος Γ. Ασπράκης κλπ.	Πρόκειται για τη γνωστή οργάνωση του Γ. Γρίβα («Διγενής») που επικεφαλαιώθηκε με φιλοσοφικά συνθήματα στους τόπους της Αθήνας το καλοκαίρι του 1975. Δεν και σήμερα. Έμβλημά της το κεφάλαιο Χ, συνήθως με ένα στέμμα από πάνω.
→ ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΧΡΗΣΚΕΑ)	ΑΘΗΝΑ, Μάρτιν 12	Φασιστικός φιλολογικός	Σωκράτης Δημάρατος Φάνης Γκούρας Παν Βουδάρης Γεώργιος Χαϊζάρης Αθ. Τσαρμακλής Ποσειδημιτρίδης * Ζακ Ζακαρόπουλος Ιωάννης Στεφανίδης Γ. Μαρκόπουλος Θ. Σαρδέτης Ο. Χριστοφίδης Φ. Κόινος Γ. Αντωνίου Ε. Αγγελάκος Α. Κλεάρας Κ. Δάλλος Μ. Τσούρας Η. Παπαγεωργίου Β. Βλάχου Η. Μπίλης Σ. Φάλλιος Γ. Σερραφειμίδης Η. Κορνήσιος Χ. Μισοπόπουλος Γ. Κωκορόπουλος Κ. Καψάλης κλπ.	Στο ΧΡΗΣΚΕΑ και στο ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ που προέκυψε από τη διάσπαση του πρώτου και την αποχώρηση του Φ. Γκούρα, αναφερθήκαμε ήδη σε προηγούμενο τεύχος.

* Διέφυγε (1976) ως ανήλικος στο ΧΡΗΣΚΕΑ

Η έρευνά μας, βέβαια, δεν εξαντλείται στη δημιουργία των κειμένων αυτών. Όπως δεν σταματάει και η δράση των κάθε λογής ακροδεξιών.
Για την ιστορία, σημειώνουμε ότι το περισσότερο στοχαστικό πρόγραμμα από το αρχείο της αντικομματικής ομάδας ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟ, το αρχείο της «ΟΜΑΔΑ» και από τα αρχεία αντανάκλασης του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ.

Μερικοί αναγνώστες μας ίδιος νεότεροι στην ηλικία, αλλά και κάποιες καλύτερες μας γνώσεις -Μα οι νόημα έχουν όλα αυτά -κι άλλη προσθήκη: Όλοι αυτοί που αναφέρονται, πόσο και είναι ανύπαρκοι... ΛΑΘΟΣ! ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ... ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΔΡΟΥΝ. Αυτό για άλλη απόδειξη (καταφάσσομαστε όταν θα φύσουμε στη συνέχεια) είναι η έρευνά, αναγράφουμε την ακόλουθη «Ανακοίνωση-Πρόσκληση»:
ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ & ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ - ΕΝΩΣΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΟΠΑΤΩΝ - ΕΝΩΣΙΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΩΝ - ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΣΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ - ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΣΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ - ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ ΝΟΜΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ «ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΛΕ»
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας καλούμε να τηρήσουμε στις 11 Φεβρουαρίου 1996, ημέρα Κυριακή και ώρα 10 π.μ. στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Φλωρίνης, όπου θα τελεσθεί δοξολογία και θα μιλήσει ο επίσημος αγωνιστής κερκελίας μας κ.π. Αυγουστίνος.
Μετά την δοξολογία στο σκεπτό Στρατιωτικό Νεκροταφείο θα ανακηφθεί εσηνομόνομα δίσηση, για τους άρωμας κερκελίας στην ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ και ταλαφικά θα σπέρουμε τους απείρητους τάφους τους.
ΦΛΩΡΙΝΑ 1-2-1996
ΤΑ Δ.Ε.
Αν δεν έχει σημασία το τι λέει το παραπάνω, τότε σκελόμε ότι το αναγράφουμε από τη Χερσό Ακτίς της 9-14/2/1996.

... μερικές διευκρινίσεις για το τεύχος 119 και όχι μόνο...

Πριν 9 χρόνια κι 9 μήνες, κάποιoi, διαπιστώνοντας τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε ο Αναρχικός - Αντιεξουσιαστικός «χώρος» στην ανασκευή των ψεμάτων και των συκοφαντιών που εξαπέλυε εναντίον του η «επίσημη» (κρατική, κομματική, εμπορική) προπαγάνδα, προχώρησαν στην έκδοση του Αναρχικού. Ενός δελτίου πληροφόρησης...

Μια από τις αρχές αυτού του Αναρχικού δελτίου ήταν η ελεύθερη και δωρεάν διανομή του, επειδή περιβός μια Αναρχική κοινωνία δεν είναι δυνατόν να βασίζεται στην κερδοσκοπική οικονομική πρακτική των κοινωνιών που οι Αναρχικοί θέλαν ανέκαθεν να ανατρέψουν.

Από την εποχή, τουλάχιστον, του Pierre-Joseph Proudhon, οι Αναρχικοί αντιπαραθέτουν στην οικονομία την ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ και στην κερδοσκοπία την ΑΜΟΙΒΑΙΟΤΗΤΑ.

Όπως είναι ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ να ορίσουμε, λοιπόν, κάποιο ΑΝΤΙΤΙΜΟ για τον Αναρχικό, ΑΛΛΟ ΤΟΣΟ ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ ΕΙΝΑΙ και το να θεωρήσουμε εαυτούς «χριστιανούς» που θα «αναλώσουμε» τους εαυτούς μας και τη ζωή μας για κάποια ΥΨΗΛΑ - αλλά ΟΧΙ ΚΟΙΝΑ - ΙΔΑΝΙΚΑ.

Και - δυστυχώς - με αρκετή πικρία, διαπιστώνουμε ότι οι ΑΞΙΕΣ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΑΙΟΤΗΤΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΕΣ. Δεν είναι κοινές όχι μόνο στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο, αλλά ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΕΣ ΟΥΤΕ ΣΤΟΝ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ - ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΧΩΡΟ...

Όταν, σε 119 τεύχη (περιλαμβανομένου και του 0) γράφουμε ότι «οικονομική ενίσχυση... απ'όσους συμφωνούν με τις αρχές μας» ΕΙΝΑΙ ΛΕΓΤΗ, εννοούμε ότι Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ. Η μέχρι τώρα ανταπόκριση των «συντρόφων» - με ελάχιστες εξαιρέσεις - υπήρξε ΜΗΛΕΝΙΚΗ.

Παρόλα αυτά, μέχρι τώρα κατορθώσαμε να «βγαίνουμε»... Χωρίς να πάψουμε να δίνουμε το τεύχος ΛΩΡΕΑΝ στους παραπάνω ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΣ «συντρόφους».

Αναρωπιόμαστε όμως : ΤΙ ΣΟΪ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ, ΛΦΟΥ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΝ ΘΕΩΡΟΥΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥΣ;

Το παρόν τεύχος (119) περιέχει, όπως θα διαπιστώσετε, κάποιες παρωχημένες ειδήσεις. Αυτό οφείλεται στο ότι, ενώ ήταν ήδη έτοιμο από τα μέσα του Φλεβάρη, δεν μπορούσε να εκδοθεί επειδή ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΑΝ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΜΑΣ ΣΤΟ OFFSET (ώστε να μπορέσουμε να έχουμε πίστωση για ετούτο το τεύχος)...

ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ, ΩΣΤΟΣΟ, ΟΠΙ ΔΕΝ ΛΑΛΑΖΟΥΜΕ ΠΙΣ ΑΡΧΕΣ ΜΑΣ. Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ή ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΝΑ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ ΛΩΡΕΑΝ (ΟΙΩΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ) ή ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΝΑ ΒΓΑΙΝΕΙ.

Στο βιβλιοπωλείο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ (Βαλτετσίου & Εμμανουήλ Μπενάκη) θα υπάρχει κοινή «ενίσχυση του Αναρχικού». Αν όχι τίποτε άλλο, έτσι θα μπορέσουμε να διαπιστώσουμε και το αν οι Αναρχικές ιδέες «έχουν κίρση» σ'όσους διακηρύσσουν πως είναι Αναρχικοί.

δνή... διεδνή... διεδνή... διεδνή... διεδ

ΓΑΛΛΙΑ : ΕΝΑ ΝΕΟ ΒΙΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΤΟ INTERNET. Το RA-L αποτελεί ένα νέο διεθνές κφδρουμο αφιερωμένο στην παρουσίαση βιβλίων, στην έρευνα και στην θεωρητική συζήτηση, στην ιστορία και στην πολιτισμική συμβολή των ανά τον κόσμο Αναρχικών κινήματων και σ' όλα τα σχετικά θέματα.

Ο Αναρχισμός ορίζεται ως «απόρριψη κάθε μορφής αυταρχικής», έννοια που διακρίνεται από εκείνη της «εξουσίας». Η συζήτηση θα αναφέρεται βέβαια στην ιστορία των Αναρχικών κινήματων, θα συζητούνται, ωστόσο, κι όσα άλλα θέματα μπορούν να ενταχθούν στο παραπάνω πλαίσιο.

Το RA-L, λοιπόν, θα είναι ένα διαδικτυακό δίκτυο : τα θέματα που θα κωλύεται να γίνονται σε διαφορετικές ερευνητικές σφαίρες, όπως η ιστοριογραφία, η λογογραφία, η φιλοσοφία, η πολιτική επιστήμη, η οικολογία, η οικονομία, η τέχνη, η λογοτεχνία, η μελέτη των ουτοπιών, η μουσική... Η επικαιρότητα, οι νεοσφραγισμένοι προοπτικές, τα βιβλία και τα άρθρα θα γίνονται αντικείμενο συζήτησης υπό το φως μιας «αναρχικής» επιστημονικής σκέψης.

Το βήμα θα προσφέρει σ' όσους συμμετέχουν τη δυνατότητα ενός διαλόγου. Θα είναι ανοιχτό σ' όλους τους ερευνητές και μελετητές του Αναρχισμού, ανεξάρτητα από τις απόψεις τους γ' αυτόν.

Το παραπάνω πλαίσιο οριοθετείται έτσι, ώστε το RA-L ν' αποτελείται ένα βήμα έρευνας και όχι απλής προπαγάνδας. Τα πάντα θα διεξάγονται δημόσια και τα κείμενα θα μπορούν ν' αναδημοσιεύονται αν το επιθυμεί ο συγγραφέας τους.

Το RA-L θα είναι τρίγλωσσο. Τα κείμενα θα γράφονται στα αγγλικά, στα γαλλικά ή στα ισπανικά.

Για περισσότερες πληροφορίες

ες, προτάσεις, υποδείξεις κ.λ.π., μπορείτε να απευθύνεστε στον συντονιστή του δικτύου :

Ronald Creagh
Συντονιστής : John P. Clark
E-mail :

rcr@h@univ-montp3.fr
Ταχυδρομική διεύθυνση :
Ronald Creagh,
Université Paul Valéry
B.P. 5045,
34032 Montpellier cedex
France.

FAX : 0033-67 64 77 23.
Για να στείλετε μήνυμα ή κείμενα στο δίκτυο, η διεύθυνση του e-mail είναι :

ra-l@bred.univ-montp3.fr
Το πρόγραμμα διαχείρισης του δικτύου είναι το TULIP. Για οδηγίες σχετικά με τη χρήση και τις εντολές του προγράμματος, μπορείτε να απευθύνεστε στη διεύθυνση (e-mail) :
listerv@bred.univ-montp3.fr
και ηλεκτρολογώντας την εντολή HELP.

Αν έχετε οποιοδήποτε πρόβλημα, απευθυνθείτε στο listeam@bred.univ-montp3.fr
(Le Monde Libertaire, no 1027, 25-31 Γενάρη 1996).

ΒΕΛΓΙΟ : ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΞΑΘΙΑΣΗ.

Με το χαρακάνο κεντρικό σύνθημα, οι Βέλγοι σύντροφοι των ομάδων «Les compagnons du partage» (Οι σύντροφοι στην μοιρασιά) και «Alternative Libertaire» (Ελευθεριακή Ευαλλακτική Λύση), οργανώνουν σειρά εκδηλώσεων στις Βρυξέλλες, από τις 28 Φλεβάρη μέχρι τις 3 Μάρτη. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει :

- Τετάρτη, 28/2, ώρα 6 μ.μ. : Διασκευτική στο κλειστό, στην Espace de Cinquantenaire των Βρυξέλλων.
- Πέμπτη, 29/2, ώρα 8 π.μ. :

Συγκέντρωση έξω από την έδρα της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επίδοση εγγράφου διαμαρτυρίας ενάντια στην κοινωνική εξαθλίωση.

- Σάββατο & Κυριακή, 2-3/3, διεθνείς συναντήσεις στο Château de la Solitude στις Βρυξέλλες, με συμμετοχή ανέργων, υποπασχολομένων κλπ.

Όσοι μπορείτε, λοιπόν, να βρεθείτε τις μέρες αυτές στις Βρυξέλλες δώστε το παρόν στις κινητοποιήσεις. Όσοι δεν μπορείτε, στείλτε ένα μήνυμα συμπαράστασης στους διοργανωτές :

Les Compagnons du Partage
54, av. Charles Schaller
1160 Bruxelles, Belgique.
Alternative Libertaire
2, rue de l'Inquisition
1040 Bruxelles, Belgique.

Η.Π.Α. : ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ - ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΟΥ :

Με τον τίτλο ενός εκλογόφρου το 9^ο τεύχος του κληρονομικού Βελγίου Collective Action Notes (Γενάρης - Μάρτης 1996), που εκδίδεται από μια ομάδα Αναρχικών και μη-συντρόφων στην Βαλτιμόρη των Η.Π.Α. και διανέμεται δωρεάν.

«Σε καμιά, ίσως, στιγμή στη διάρκεια των περασμένων δεκαετιών, η αμερικανική κοινωνία δεν ήταν τόσο κολωμένη και άρρη για κοινωνικές κινήσεις. Βέβαια, δεν έχει ακόμη σημειωθεί καμιά πραγματική κοινωνική σύγκρουση, οι προκλήσεις απής της συγκρούσεως, όμως, διαρκώς αξύνονται, ενώ δεν εμφανίζονται σημεία ύφεσής τους στο εγγές, τουλάχιστον, μέλλον.

Μέχρι τώρα, αυτή η υποφύσκουσα ένταση και απογοήτευση έχουν ταχυνώντας δια-

χθεί, περιοριστεί και με πολλές τράκους κατακερματιστεί σε διάφορα κοινωνικά στρώματα αποδοτικοποιών τράγων που μπορούν να ελεγχθούν (τουλάχιστον επί του παρόντος) ή να προσανατολίζονται, από τις ίδιες τους τις ανάγκες, σε κάποιες ατομικές στρατηγικές επιβίωσης.

Χαρακτηριστικό της κρίσης είναι το γεγονός ότι η άρχουσα τάξη έχει καταφέρει σε μεγάλο βαθμό (όχι, όμως, απόλυτα) να καταστήσει τους αποδέκτες των κοινωνικών επιδομάτων και ιδιαίτερα τους μεταναστευτικούς «επιδιόνους» για την κτήση του βιοτικού επιπέδου, χαρακτηρίζοντάς τους τεμπέληδες κι ανεπρόκοπους.

Οι μεταρρυθμίσεις του παρόντος καθιστάται επιβεβλημένες μεταφραστών, τελικά, σε μια μετα-επιμερική κεραιαλιστική στρατηγικοποίηση της ηργασιακής πολιτικής που θα αποβλέπει στην εκβολή ηργασιακής κεραιαλιστικής και στον εξαναγκασμό των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων να μπουν μ' οποιόδηποτε κόστος στην αγορά ηργασίας, όποιος θ' αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό των συνδικαλισμένων ηργαζομένων, ιδιαίτερα εκείνων του δημόσιου τομέα.

Για παράδειγμα, ήδη σε αρκετές πολιτείες οι δικαιούχοι κοινωνικών επιδομάτων αναγκάζονται να συμμετέσχουν στα αποκαλούμενα «προγράμματα ηργασιακής αποσχόλησης», τα οποία χρησιμοποιούνται από την αυτοδιοίκηση ως μέσο περικοπής των δαπανών της, αφού έτσι οι κανονικοί αμειβόμενοι ηργάτες αντικαθίστανται μ' ένα κεραιατικό ηργατικό δυναμικό. Παράλληλα οι κεραιατικές και δημοτικές/κοινωνικές αρχές στρέφονται όλα και περισσότερο στην πρόσληψη ηργαζομένων με συμβάσεις περιορισμένου χρόνου ή με συμβάσεις ηργου σε μια προσπάθεια να

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

δνή... διεδνή... διεδνή... διεδνή... διεδ

συνήκιστο στην προηγούμενη κατάσταση

περικλύδουν τις δαπάνες τους. Παράλληλα, οι πολιτικοί αρχές και η τοπική αυτοδιοίκηση στρέφονται όλο και περισσότερο στην κρισιμότητα εργαζομένων επί συμβάσει χρόνου ή έργου ως μέσο καταστολής των απεργιακών και των άλλων εργατικών κινητοποιήσεων. Το περασμένο καλοκαίρι, με παράδειγμα, ο κυβερνήτης της Νέας Ιερσής έσπασε την απεργία των εργαζομένων στα διόδια, όταν μέσα σ'ένα Σαββατοκύριακο προσέλαβε δεκάδες άτομα με συμβόλαια ολιγοήμερης διάρκειας, αναγκάζοντας έτσι το συνδικάτο να υποχωρήσει.

Ακόμη και στον ιδιωτικό τομέα, τα περσοτατικά στοιχεία αυτού του είδους κλείουν ν'αποτελούν εξαίρεση και μεταβάλλονται σε κανόνα. Η «σιμφονία κυρίων», που κριεβέλλε κάποιες συνδικαλιστικές διαδικασίες με σχεδόν τελετουργική ακρίβεια (κινητοποιήσεις - διαπραγματεύσεις - απειλές υποχωρήσεων - συμβιβασμός) η οποία ίσχυε στη διάρκεια αλλοετηρίων δεκαετιών εργασιακής ειρηνικής, παραβιάζεται πλέον σιγά κι οι εργοδότες, ακόμη και σε τομείς που πριν μερικά χρόνια εθεωρούντο «ασφαλείς», περνούν τώρα στην επίθεση.

Ακόμη κι η Wall Street Journal (σπου Α. : η μεγαλύτερη και πιο συντηρητική αμερικάνικη οικονομική εφημερίδα), στις αρχές του περασμένου χρόνου, σημείωνε ότι ο εξαναγκασμός των εργαζομένων σε απεργιακές κινητοποιήσεις χρησιμοποιείται από τους εργοδότες όλο και περισσότερο σαν

μοχλός για την επιβολή αλλαγών στο εργασιακό καθεστώς, για ν'απολλοθούν από τους «άκαμπτους» εργαζόμενους κλπ...

Το κίνημα των καλών εργαζομένων

Το κίνημα των καλών εργαζομένων, που αντιπροσωπεύεται από την AFL-CIO (Αμερικανική Ομοσπονδία Εργασίας), βρίσκεται σε κυρακή. Παράκλη κι υποδιαιρέση και πιθανότατα δεν πρόκειται να αναχαιτισθούν με την εκλογή του Swasey στη θέση του γενικού γραμματέα. Ακόμη κι η νέα στάση της Ομοσπονδίας, που ζητησιογύεται από πολλούς σαν «επαναβεβαίωση της αγωνιστικότητας», περιρρίεται σε κάποιες απορροδικές και συμβολικές παραβάσεις της κείμενης νομοθεσίας (αποκλεισμοί οδικών αρτηριών, καταλήψεις κτιρίων...) και σε μερικές άλλες - καλά σκηνοθετημένες - πράξεις αμαρτωλότητας - ενέργειες απόπειρας. Στην ουσία, όμως, αυτό του είδους οι τακτικές δεν οδηγούν σε ευρύτερες και πιο γενικευμένες παύσεις της παραγωγής, πράγμα που - έτσι κι αλλιώς - η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν είναι ικανή να οργανώσει.

Εκείνο, ωστόσο, που ίσως να είναι πολύ σημαντικότερο είναι η συνσχής αυξανόμενη διάβρωση κι η επιταχυνόμενη κατάρρευση αυτού που εθεωρείτο αμερικανική κοινότητα και «κοινότητα των εργαζομένων» στις Ενωμένες Πολιτείες. Με κάποιες σημαντικές εξαιρέσεις, στη διάρκεια των τελευταίων 15 ετών, σοβαρό-

τατες απαρτίες ξέσπασαν σε κερκοχές ακατανομήνες, μακρά σ'τα μεγάλα αστικά κέντρα. Αναφερόμαστε στις απεργίες στην Phelps-Dodge, στην Austin (αυτοκινητοβιομηχανίες), στα ορυχεία Pittston, στο ναυπηγείο Bath στο Maine, κλπ., όπως και στις συνεχιζόμενες μέχρι σήμερα κινητοποιήσεις στην Decatur. Παρόμοιοι σκληροί εργατικοί αγώνες έχουν ξεσπάσει κατά κομμάτια και σ'άλλες απομονωμένες βιομηχανικές πόλεις.

Η εποχή των κοινοτήτων της εργατικής τάξης με τη σφιχτή συνοχή που οργανώνονταν γύρω σ'αυτές βιομηχανικές εγκαταστάσεις, όπου οι άνθρωποι ζούσαν την κοινή ζωή τους γύρω σ'αυτό χώρο της δουλειάς τους, πράγμα που επέτρεπε την δημιουργία ενός είδους αλληλεγγύης των εργαζομένων κάποιες περιπτώσεις, στη διάρκεια της μακράς περιόδου άνθησης του καπιταλισμού, έχουν σήμερα εξαφανιστεί, ίσως για πάντα. Ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις.

Παραδοσιακοί θεσμοί της εργατικής τάξης, όπως το μπαρ της γονιάς, χάνονται, θίματα της όλο και μεγαλύτερης εξατομίκευσης του ελεύθερου χρόνου, που προήλθε τόσο από την τεχνολογική ανάπτυξη (δηλαδή από την παραγωγή μαζικών ψυχαγωγικών μέσων και μείωση της τιμής τους), όσο και από την αλλαγή των ψυχαγωγικών συνθηκών. Δεν πετάγεται και κάποιος στο γενικό μπαρ, να πει μαμπάρα και να συζητήσει το προβλήματό του. Αντί γ'αυτό, κάθεται σίετι, βάζει μια κασέτα στο βίντεο, απομονώνεται στο σαλόνι του, και χαιρέτι

και δεν βγαίνει καν στο παράθυρο, όπου μπορεί να φάει καμψών αδέσκατη.

Τα παραπάνω έχουν οδηγήσει στην ανάπτυξη ενός νοσταλγικού κόθου επιστροφής σε μια ειδυλλιακή «κοινότητα» που θα αναγκάζει την απηλεή καπιταλιστική αποικοποίηση όλο και σημαντικότερων τμημάτων της καθημερινής μας ζωής. Αυτή η νοσταλγία γίνεται αντικείμενο κωμικής εκμετάλλευσης από το κράτος, που - όπως είδαμε σε προηγούμενη άρθρα (Σ. του Α. Δηλαδή στο Community Action Notes) - καλά θα ήθελε να μεταθέσει το βάρος των κοινωνικών του εθιμών στους άμους της οικονομίας.

Ίσως, αυτή η προσπάθεια να μην έσπασε ποθενά αλλού σε ακρότητες τόσο βλακώδεις, όσο στην περιοχή Fairfield της Βαλτιμόρης, που τώρα περιγράφεται σαν ζώνη «επιβολής» (νέ την κάλι η μαρική λέξη) των ομοσπονδιακών οδηγιών. Εδώ, μερικά χιλιόμετρα από την αστραφτερή γειτονιά των γλάπης και των τουριστικών στραζιόν του Άρμενιού, βρίσκεται αυτό που χαρακτηρίζεται, όχι ανάτι, ως η πιο αναπτυγμένη μεταβιομηχανική πόλη-φάντασμα των ΗΠΑ. Μικροστά στο Fairfield, άλλες αστικοκαπιταλισμένες αστικές «πολιτικές» ζώνες, σαν το East St. Louis, το Detroit, και το Camden της Ν. Ιερσής, φαντάζουν αριστοκρατικές.

Δυστυχώς, ο περιορισμένος χώρος της υποχρεώνει να συνεχίσουμε το πολύ ενδιαφέρον άρθρο της Community Action Notes στο επόμενο τεύχος.

✽

Δυνή... διεδνή... διεδνή... διεδνή... διεδ

ΓΑΛΛΙΑ : Τα δικαστήρια ανηλίκων δεν υπασχολούν μόνο τους Αναρχικούς στην Ελλάδα. Απασχολούν και τη γαλλική κοινή γνώμη. Αυτό τουλάχιστον φαίνεται από το διατέλειδο δημοσίευμα της Libération στις 14/2/96, όπου, μάλιστα, η εφημερίδα (που ίδρυσε μαζί με άλλους ο Jean Paul Sartre, για να καταλήξει εδώ κι αρκετά χρόνια το άκρον άωγον του «σοσιαλ-δημοκρατικού» συντηρητισμού) καταγγέλλεται ότι κατάφερε να διεισδύσει στο δικαστήριο, παρά την λόγω των «εκακισμένων θυρών» απαγόρευση. Φυσικά, το άρθρο δεν στρέφεται παρά καλό γλάρο κατά του συστήματος «αναμόρφωσης» των ανηλίκων. Παρόλα αυτά, η δημοσίευσή του, ελπίζουμε να ξεκινήσει μια ευρύτερη αντιπαράθεση ιδεών επί του θέματος που, ευχόμαστε να ξεπεράσει τα στενά γαλλικά όρια.

ΑΙΤΑΙΑ : Οι πρόσφατες αματηρές επιθέσεις του IRA στο Λονδίνο (και, βέβαια, σχολιάστηκαν ποικιλοτρόπως απ'όλα τα ΜΜΕ και τον τύπο σ'όλο τον κόσμο, ακόμη και στην Ελλάδα) δείχνουν πόσο δόκιμος είναι ο δρόμος προς την ειρήνη, όταν αυτοί που τον ανοίγουν δεν είναι οι λαοί, αλλά οι κρατιστές διπλωμάτες.

ΚΥΠΡΟΣ : Βόμβες, όμως, δεν εκρήγνυνται μόνο στο Λονδίνο. Στις 10/2/96, στις 10.55' το πρωί, άγνωστος τηλεφώνησε

στο ραδιοφωνικό σταθμό «Κάπιταλ» της Λεμεσού και είπε ότι η οργάνωση ΚΕΤΑ-ΠΑ ΜΠΑΡΖΑΝΙ είχε τοποθετήσει βόμβα στο κροσκαίμενο στο ΡΕΚΚ, πολιτιστικό κέντρο των Κούρδων, στην οδό Ναυαρίνου της πόλης. Η αστυνομία απέκλεισε την περιοχή. Στις 12.30' το μεσημέρι, η βόμβα, που ήταν αερολογιακή και μεγάλης ισχύος, εξερράγη, χωρίς επιτυχώς να τραυματίσει κανέναν. Σημειώνουμε ότι η ΚΕΤΑΠΑ ΜΠΑΡΖΑΝΙ πρόκειται στον ακροδεξιό Μπαρζανί που διεκδικεί την ηγεσία των Κούρδων του Ιράκ. Ο Μπαρζανί, που από δεκαετίες συνεργάζεται στενά με τις αμερικανικές και τουρκικές μυστικές υπηρεσίες, ευθύνεται για τη σφαγή εκατοντάδων Κοούρδων στη διάρκεια του πολέμου στον Κόλπο, όταν οι τελευταίοι προσπάθησαν να εγκαταστήσουν ένα ομοσπονδιακό σύστημα ελευθέρων κοινοτήτων στο βόρειο Ιράκ.

ΓΑΛΛΙΑ : Μπορεί οι εργατικές κινητοποιήσεις στο τέλος του περασμένου χρόνου να μην αποτελούν το προλόγιο ενός νέου Μάη, υπάρχουν, παύσα, κάποιες άλλες ειδήσεις, στα «μυλά» των γαλλικών σημερινών, που θα κρέπια να ανυψωθούν τους Γάλλους εξουσιαστές. Δειγματοληπτικά, αντιγράφουμε :

38 Τρεις νεαροί επιτέθηκαν και ξυλοκόπησαν «έναντι» των CRS (δηλαδή των γαλλικών ΜΑΤ), όταν ο τελευταίος - που βρισκόταν εκτός υπηρεσίας - πετάχτηκε στο περιπτερο της γειτονιάς του, να πάρει μια εφημερίδα. Ο μετάνος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο με τραύματα στο πρόσωπο και στην κλίτη. Οι 3 νεαροί εξα-

φανίστηκαν. Συνέβη στις 13/2/96, στην πόλη Goussainville. 38 Την ώρα του μαθήματος, στις 13/2/96, αρκετοί μαθητές του κολλεγίου Joliot Curie στο καρσινό προάστειο Αργενταίνι περιέβραζαν με βενζίνη τον εξωτερικό τοίχο του σχολείου κι έβαλαν φωτιά. Οι ζημιές δεν ήταν μεγάλες, εξ αιτίας όμως του κυκνού καπνού τα μαθήματα όλων των τάξεων αναβλήθηκαν για την επόμενη...

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ : Οι διασημτικοί κολοσσοί Saatchi & Saatchi και Ogilvy & Mather βρίσκονται και πάλι «στα μαχαίρια»... Το «μήλον της έριδος»; Οι εκόμενες βουλγαρικές εκλογές, όπου, παρά τους νομοθετικούς περιορισμούς, τα κόμματα (όπως παντού) ζοδεύουν τεράστια ποσά για τις προεκλογικές τους εκστρατείες...

ΛΕΥΚΟΡΩΣΙΑ : Σε 235 δισεκατομμύρια δολάρια εκτιμά η κυβέρνηση της Λευκορωσίας τις ζημιές που υπέστη από την έκρηξη του πυρηνικού αντιδραστήρα του Τσερνομπίλ (την άνοιξη του 1986). Φυσικά, οι ανθρώπινες απώλειες από τους καπνίστες δεν θα μπορούσαν ποτέ να εκτιμηθούν σε χρήμα. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των ειδικών, οι συνέπειες του πυρηνικού καυχήματος του 1986 θα συνεχιστούν και μετά το 2015... Περιπέσει να πούμε ότι τα παραπάνω απύθηκαν ως συγχυστικά

της αίτησης της λευκορωσικής κυβέρνησης προς τη διεθνή τράπεζα για τη λήψη ατόκου δανείου...

ΟΥΚΡΑΝΙΑ : Δάνειο, βέβαια, έχει ζητήσει και η Ουκρανία (στο έδαφος της οποίας βρίσκεται το Τσερνομπίλ) για να ξεπεράσει τις συνέπειες του καυχήματος, αλλά και για να... κλείσει επιτέλους τον ήδη επανειληφθέντα πυρηνικό σταθμό, ισχυριζόμενη ότι δεν μπορεί να καλύψει αλλιώς τις ενεργειακές της ανάγκες.

ΡΟΥΑΝΔΑ : Μακριά απ'τους προβολείς της δημοσιότητας και μέσα σε μια πραγματική συνομοσία δικής συνεχίζεται το δράμα των κανελαρήςως φυλής, φύλλου, γλώσσας, θρησκείας και πολιτικών πεποιθήσεων Ρουανταίλων. Στις αρχές του Φλεβάρη η κυβέρνηση του Ζιβρ διέταξε το κλείσιμο όλων των στρατοπέδων προσφύγων. Περισσότεροι από 500.000 άνθρωποι επιστρέφουν έτσι στην κόλαση απ'όπου είχαν προσωρινά γλυτώσει. Βλέπετε, οι κληρονομητές του ΟΗΕ, της αμερικανικής κυβέρνησης, της Ενωμένης Ευρώπης, δεν συμφωνούν στη χρηματοδότηση του δικτατορικού καθεστώτος του Μομπούτου, ο οποίος αποφάσισε να τους εκβιάσει διαχώνοντας τους πρόσφυγες...

Δνή... διεδνή... διεδνή... διεδνή... διεδ

ΙΣΠΑΝΙΑ: Χαρίς εκλήξεις έγιναν στις 3/3/96 οι εκλογές στην Ισπανία. Ο αδικός δεξιός Aznar (του Partido Popular) αντικατέστη τον «σοσιαλιστή» δεξιό Gonzalez (του Partido Socialista Obrero Español). Η «Ενωμένη Αριστερά» (Izquierda Unida) κατάφερε να συγκρατήσει τους ψηφοφόρους της, εγκλωβίζοντας τους στις γραμμές της με κάποια χλιμιά «αντιερωστικά» συνθήματα. Μείωση εμφάνισε και το κοσσοτό της βουκιτικής Herri Batasuna, λόγω αφ'ενός της σε βάρος της τρομοκρατίας (σε πολλά εκλογικά τμήματα οι εφερευτικές εκυροπές δεν πέτρωναν την παρουσία αντικροσάτων του κόμματος των Βάσκων) και αφ'ετέρου λόγω της άρνησης πολλών Βάσκων (όχι μόνο προσκειμένων στην Euzkadi ta Askatasuna, τη γνωστή ETA) να συμμετάσχουν στην εκλογική φάση. Αξίζει να σημειωθεί ότι μερικοί από τους υποψηφίους της Herri Batasuna αποδοκιμάστηκαν από πολίτες που θύναζαν συνθήματα απαιτώντας την απειλοθέτηση των Βάσκων που κρατούνται στις ισπανικές φυλακές, ενώ στην πόλη Βίτοσια τιμωρήθηκαν αυτοκίνητα έξω από εκλογικά τμήματα. Το φρανκικό κόμμα «Falange Española Auténtica» έκυσε «κάτω» (λιγότερο από 1%), μελώνει οι οπαδοί του δημιούργησαν επεισόδια, αφού επέμναν να ψηφίσουν φορώντας τη στολή των Φαλαγγιτών.

ΙΣΠΑΝΙΑ: Τα «φιλία» της δεξιάς εφημερίδας ABC της 4/3/96 (στη στήλη «κετέτιο», σελ.92) μας θύμησαν ότι στις 4/3/1923 «ο τότε βασιλιάς Αλφόνσος 13^{ος} τιμησε με το

βραβείο της «Βασιλικής Ακαδημίας Επιστημών» της Ισπανίας τον Αλβέρτο Αινστάιν... Φυσικά, η μοναρχική (και με έντονες φασιστικές τάσεις) ABC δεν ανέφερε ότι ο Αλβέρτος Αινστάιν οργήθηκε να μιλήσει στην «Βασιλική Ακαδημία». Αντί γ'αυτά, έδωσε διέλευση στα γραμμά της Ανωρχουνοδικαλιστικής Confederación Nacional del Trabajo, γνωστότερης διεθνώς ως CNT. Αυτά, για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας γόρω από τον - τόσο παρεξηγημένο από πολλούς - φυσικό και διανοητή Αινστάιν, τα 40 χρόνια από τον θάνατο του οποίου τέλειαν - τέλειαν - απαρτήρητα...

ΙΣΡΑΗΛ: Οι τελευταίες βομβιστικές επιθέσεις της ισλαμιστικής Χαμάς στην Ιερουσαλήμ και στο Τελ Αβιβ, φυσικά, δεν εξέκλησαν τους «κυριοκόντους» την πρώτη Πέμπη από τις όποιες ανοησίες ακούστηκαν και συνεχίζουν να κούγονται απ'τα (ελληνικά & διεθνή) ΜΜΕ, υπάρχει η πραγματικότητα. Είναι η πραγματικότητα της 6ης κατοχής των παλαιστινιακών εδαφών (συμπεριλαμβανομένης και της Ιερουσαλήμ) από το κράτος του Ισραήλ... Είναι η πραγματικότητα της κρίτησης στις ισραηλινές φυλακές χιλιάδων Παλαιστινίων και των βοσανιστηρίων σε βάρος τους... Είναι η πραγματικότητα της σπάνθραξης εκμετάλλευσης των Παλαιστινίων εργαζομένων από τους Ισραηλινούς εργοδότες... Είναι η πραγματικότητα της υποδούλωσης, της ταπεινώσης, του εξευτελισμού του παλαιστινιακού λαού. Απ'αυτήν τη Ολιβερή κι εξαργιστική πραγματικότητα προ-

σταθούν να επαμείωθούν οι κάθε λογής εξουσιαστές του παλαιστινιακού - αλλά και του ισραηλινού - λαού, είτε ανήκουν στην ισλαμιστική Χαμάς, είτε στην μη-ισλαμιστική Φατάχ του Γιόσεφ Αρασάτ... και, φυσικά, απ'το θανάσιμο αυτό «καίγινη» δεν λείκων ούτε οι εβραίοι έποικοι, ούτε οι πράκτορες της Μοσάντ, ούτε οι πράκτορες της CIA και τα κάθε λογής ασυμφέροντα των μεγάλων». Από τις στήλες του Αναρχικού, έχουμε καλύτερα τονίσει πως η «εθνοική αναζωπυσία» των Παλαιστινίων θα έπρεπε να σημαίνει την άρνηση του αγώνα του παλαιστινιακού λαού για την κοσμοική απειλοθέτηση. Εξακολουθούμε να πιστεύουμε πως πηρά τις όποιες επιλογές του Αρασάτ ή της Χαμάς και παρό τις όποιες ενέργειες των Ισραηλινών, των Αμερικάνων και των Δυτικοευρωπαϊκών η κοσμοική απειλοθέτηση παραμένει ο στόχος χωρίς την επίτευξη του οποίου, η ερήνη είναι όχι μόνο αδύνατη, αλλά και ανεπιθύμητη. Όσο για τις φήμες πως κάτι ο Μαρκάκης από το KANAAL 5 της Ατρινής (στις 4/3/1996), προσπαθώντας να βγάλει «φρανκότες» τους μαχητές της Χαμάς (ως εδώ θα μπορούσαμε ίσως να συμφορήσουμε), αφού «ο αγώνας τους δεν είναι πα εθνοικαπιλοθέτηροτικός» (όσοι μας σημάθηκε η τριχα κίγκλια), πιστεύουμε πως δεν αξίζουν τον κόπο να ασχοληθούμε περισσότερο μαζί τους. Εμφρωτικά, να ποιείτε ότι στην ίδια εκπομπή μιλάγε κι ο Βέρων Παλόδαρας Αυτός ήμεις ως δεξιάς μπορεί να λέει όποιος κοσμίνα θέλει...

ΚΟΥΒΑ: «έδο πολιτικά σεροπλάνα που απογυαίθησαν στις 24/2/96 από το Μάάμ της

Φλωρίδας των ΗΠΑ, παραβίασαν τον εναέριο χώρο της Κούβας και κατερρίθησαν από περοσκήρη της κουβανικής πολεμικής περοπορίας, ξεκυάθησαν 3 κουβανικές καταπογής Αμερικάνοι, ενώ ένας τέταρτος διαποθήκε. αλλά εξακολουθεί να κρατείται από τις αρχές της Αβένανς». Η είδηση αυτή (όσο τραγική, άλλο τόσο σονηθομένη αλίωσατε, τις ίδιες μέρες, η ακοκρίτικη / καθαροθευτεριότικη έξοδος κόνιζε τη ζωή 26 αυθόρων και τη σομαική απεραυότητα κολλακλασιών στη χώρα μας) απυσχόλησε επί μερες τ'αυτιά και τα μάτια μας. Δεν θ'ασχοληθούμε με το πόσο «δικτατορικό» ή «δημοκρικό» είναι το καθεστώ του Φιντέλ Κάστρο ή το καθεστώ των ΗΠΑ. Αυτά τα είναι άλλια και μάλιστα κατά κόρον. Εμείς θα περοριστούμε να ποιείτε ότι τα δυο σεροπλάνα, που κατερρίθησαν, ανήκον στην οργάνωση «Brothers to the Rescue» ή «Αδελφοί (σεπόδοντες) προς διάσωση». Πρόκειται για μια οργάνωση που εδρεύει στο Μάάμ και έχει συν ακοκό τη διακόλλωση των Κουβανών που φέρουν καρένομα απ'την Κούβα και πρωσπεθούν - πάρα περίνορα - να μούν στις ΗΠΑ. Φυσικά, αν οι σχέσεις ΗΠΑ - Κούβας ήταν καλές (όπως ήταν επί καθεστώτος Μπατίστα), μια οργάνωση σαν την «Brothers to the Rescue» θα είχε διαλυθεί και τα μέλη της θα σάσιαν στις φυλακές καταδικασμένα για δουλεμπόριο. Αφού, ωστόσο, οι σχέσεις των δυο χωρών είναι εχθρικές, οι «Αδελφοί» βαρπίζονται «μαχητές της ελευθερίας»... Φυσικά - και πάλι - «με το «εξηρωτώ»... Γιατί πέρα από την εισαγωγή στις ΗΠΑ γυναικών και φθηνών εργατικών δυναμικών, οι «Αδελφοί» ασχολούνται και με τις εξαγωγές! Εξάγουν, δηλαδή, από τις ΗΠΑ προς την Κούβα, όπλα και... προπαγάνδα. →

Θνή... διεθνή... διεθνή... διεθνή... διεθνή... διεθ

→ Οι «Αδελφοί, Λαϊκόν, εκτός των άλλων, είναι και ιδιοκτήτες του «Radio Marti», ενός ισπανόφωνου ραδιοφωνικού σταθμού που εκπέμπει καθημερινά προπαγάνδα και καλεί τους Κουβανούς σε ένοπλη δράση κατά του καθεστώτος του Φράνκο. Ακόμη, οι «Αδελφοί» αναπτύσσουν κατασκοπευτική δραστηριότητα σε βάρος της Κούβας, υπό την καθοδήγηση βέρβια του αμερικανικού Πενταγώνου. Προς άρση κάθε παρεμπόδισης, τα παραπάνω εικόθηκαν από τον John Zaitella, ανταποκριτή του αμερικανικού CNN στο Μαϊάμι, στο δελτίο των 11 π.μ. της 26/3/96...

ΤΟΥΡΚΙΑ : Τα «βρήκαν», τελικά, η Τανούτ Τουλέρ του Νορντ Υοι Ρατσία (Κόμμα του Ορθού Δρόμου) και ο Μισούτ Γιάμζ του Ανανάτ (Κόμμα της «Μητέρας Πατρίδας»)... Το «παιδί αυτής της αναγκαστικής - πίσω έχει το Refah Ρατσία (Κόμμα της Παραγορίας, δηλαδή ισλαμιστές) την ουσία - σύζευξης βαφτίστηκε Απαού (δηλαδή «Μητρικός Δρόμος»). Μόνο που, όπως δείχνουν τα πράγματα, ο «δρόμος» οδηγεί στο άγνωστο και το μόνο σίγουρο είναι ότι θα έχει πολλές ανηφοροκατηφόρες (αφού τόσο οι ισλαμιστές, όσο και οι αριστεροί θα κάνουν το παν για να ανατρέψουν τον κυβερνητικό συνασπισμό) και πάμπολλες στραφές (αφού οι «κόντρες», που ήδη έχουν αρχίσει, ανάμεσα στα δύο κυβερνητικά κόμματα, αναμένεται να ενταθούν τους προσεχείς μήνες. Οι περσινές εξεγέρσεις στις φεαχοραιοιές της Κωνσταντινούπολης συνεχίστηκαν και στη διάρκεια των πρώτων μηνών του

1996, ενώ ήδη απ' τον Φλεβάρη μπαίνουν στο χορό κι οι φοιτητές των παναπιστημίων (Κωνσταντινούπολη, Σμύρνη, Άγκυρα). Παράλληλα, σύμφωνα με πολλές αναλύσεις, «κάτι φαίνεται να κινείται» στην περιοχή των Συρο-Τουρκικών συνόρων (Αλεξανδρέττα), όπου Συρία και Τουρκία ενισχύουν τις ένοπλες δυνάμεις τους...

Στις 3/3/96, στην Κωνσταντινούπολη, Αλεξίτς, Κοϊρόδοι και Τούρκοι αριστεροί οργανώσαν μνημόσυνο για τον δολοφονημένο από την αστυνομία (των προηγούμενων μηνών), στη διάρκεια της κράτησής του δημοσιογράφο Μελίτ Γκιότρε. Παρά την έντονη παρουσία αστυνομικών - με σιδηρή και με βιολιτικά - οργανωθήσαν αρκετά άτομα που κατάγγελλαν ως δολοφόνους του δημοσιογράφου όχι μόνο τους μπάτσους αλλά και τους πολιτικά υπεύθυνους (όσο της κυβέρνησης όσο και της κοινοβουλευτικής αντιπάλιασής).

ΚΥΠΡΟΣ : «Μέρος της θλιβερής ιστορίας της Κύπρου» χαρακτήρισε, στις 6/3/96, η εκπρόσωπος του Γ.Γ. του ΟΗΕ, Σαλβίνα Φόα, το γεγονός της δολοφονίας των «αγνοουμένων» της τουρκικής εισβολής του 1974, που ακαυλώθηκε στις αρχές του μήνα από τον Ρασίφ Ντενκτάς (με τρόπο, ομοιογενή, κεντρικό). Πέρα από κάθε δικαιολογημένη αγανάκτηση και μακριά απ' τη κάθε αδικαιολόγητη αιθυσία εξάρτησης, δεν μπορούμε - τελικά - παρά να συμφωνήσουμε με τα όσα είπε η εκπρόσωπος του Μπαϊρός Γάλλ. Όχι βέβαια με την έννοια που επικουρούμεται της ιστορίας αλλά επειδή σφαιρικά, στην ιστορία των αμαζών χρηματιστηρίων της ως

άλλοτε. Και φυσικά, σφαιρικός της ιστορίας σημαίνει και παραδοχή των εγκλημάτων που διαπραχάν, που ίχι και τόσο από μακροπρόθεσμήν. Ελληνοκύπριοι κι Ελλαδείς σε βάρος αμάζων Τουρκοκυπρίων (όταν, σ' αυτόν, οι Έλληνες ΑΟΚατέχτες μπήκαν στα τουρκοκυπριακά χωριά - 10 χρόνια πριν την τουρκική εισβολή, το 1964 - και κατάφεραν αναντίρροστα γυναικόπαιδα)...

ΚΥΠΡΟΣ : 24ορη προειδοποιητική απεργία πραγματοποιήσαν στις 6/3/96 οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι στην κατεχόμενη Βάρεια Κύπρο, όπου η οικονομική κατάσταση πληθαίνει συνεχώς απ' το κακό στο χειρότερο. Χαρακτηριστικά είναι τα όσα γράφει στις 3/3/96 η τουρκοκυπριακή εφημερίδα Κίβρις. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, ενώ το 1995 οι αποδοχές ενός εργαζομένου του κέρτεταν να αγοράσει 3.114 φρατζόλες ψωμί, το 1996 (με βάση τις τιμές του Φλεβάρη) ο ίδιος εργαζόμενος μπορεί ν' αγοράσει μόνο 1.896 φρατζόλες. Αντιστοίχα, πέρσι αγόραζε 1.297 λίτρα γάλα, ενώ φέτος μπορεί ν' αγοράσει μόνο 517. Πιστεύουμε πως κάθε σχολείο περιττεύει...

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ : 16.000 Τσετσένοι εγκατέλειψαν στις 3/3/96 την κωμόπολη Σερναβόντακ για να γλιτώσουν από την επίθεση των ρωσικών στρατευμάτων που περιέκλεισαν

την κωμόπολη και μέσα σε ελάχιστες ώρες κατόρθωσαν να την ισοκαθάσουν.

ΗΠΑ : Τη ριζική αναδιάρθρωση της CIA πρότεινε στις 3/3/96 στο αμερικανικό Κογκρέσσο ο Λαίγγ Κομπεσί, πρόεδρος της επιτροπής της βουλής για τις υπηρεσίες πληροφοριών. Σύμφωνα με την πρόταση αυτή, η CIA θα απαλλαγεί από την μέχρι τώρα υποστολή της συλλογής στρατιωτικών πληροφοριών και θα περιοριστούν οι εκτεταμένες αρμοδιότητές και εξουσίες του διευθυντή της. Οι λόγιοι, που οδήγησαν σ' αυτές τις προτεινόμενες αλλαγές, είναι, κύρια, οικονομικοί. Οι αμερικανικές υπηρεσίες πληροφοριών εξαβαρύνουν κάθε χρόνο τον προϋπολογισμό των ΗΠΑ με 35 δισ. δολάρια (8,4 τρισ. δραχμές). Από αυτά, τα 28 δισ. δολάρια δαπανώνται για τη συλλογή πληροφοριών τεχνολογικής και οικονομικής φύσης.

ΣΟΥΔΑΝ : Σύμφωνα με επίσημη καταγγελία της σουδανικής κυβέρνησης, οι αιγυπτιακές ένοπλες δυνάμεις βομβάρδισαν στις 3/3/96 σουδανικά χωρία στην παραμεθόρια περιοχή του Χαλάμπ. Κατά την κυβέρνηση της Αιγύπτου, η περιοχή ανήκει σ' αυτήν κι ο λόγος των βομβαρδισμών ήταν η μάταση των τοπικών αελορών που είχαν προκηρύξει οι Σουδανοί για τις 6/3/96.

ΙΣΠΑΝΙΑ : Στις 21/3/96, γράφτηκε η τελευταία - για την ώρα - σελίδα της ιστορίας του παλιού κρουαζιερόπλοιου Achille Lauro, όταν η ηρωική από τη δράση της στον ισπανικό εμφύλιο Guardia Civil συνόλησε στην Εστερένα τον Παλαιό Μάκελ Αλ Μόλι. Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι το Achille Lauro είχε καταληφθεί από τρώστρες Παλαιστίνους αγωνιστές του Μείζονος για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (του Αμπόλ Αμπάτ), στις 7/10/1985 καθώς αιώθηκε από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου με 480 επιβάτες που συμπεριέταν σε κρουαζιέρα στη Μεσόγειο. Οι 4 Παλαιστίνιοι έπαιξαν την απελευθέρωση των συλλαβιστών τους που βρίσκονταν κρατούμενοι στις φυλακές του Ισραήλ. Η κυβέρνηση της Αιγύπτου, μετά από πολυήμερες διαπραγματεύσεις έδωσε στη διάθεση των Παλαιστίνων αγωνιστών αεροπλάνο που θα τους μετέφερε σε φιλοπαλαστνιακά χώρα (πιθανότητα στη Λιβύη). Εντέλει, οι Παλαιστίνιοι ήλθαν ελεύθερο το αεροπλάνο, 15 ναυτικά μίλια έξω από τα όρια του Πορτ Σαΐντ. Από τους 480 επιβάτες του αεροπλάνου, μόνο ένας, ο εβραϊκός καταγωγής Αμερικανός Leon Klinghoffer πνίχτηκε, όταν πήδηξε στη θάλασσα, φοβούμενος ότι θα αποκαλυπτούν η ιδιότητά του, ως πράκτορα της ισραηλινής Μοσάδ. Στις 11/10/85, ωστόσο, αμερικανικά πολεμικά αεροπλάνα επικράτησαν το σημαντικότερο επιβλαστό αεροσκάφος που μετέφερε τους 4 αγωνιστές να προσγειωθεί στη ΝΑΤΟική βάση της Sigonella, στη Σικελία. Το επεισόδιο προκάλεσε σοβαρή κρίση στις παλαιοαμερικανικές σχέσεις, καθώς η Ιταλία κατηγορούσε τις ΗΠΑ για ηφαίσθημα ενόψει στην επαρκή χώρα της, ενώ οι Αμερικανοί απειλούσαν να τους δοθούν οι κρατούμενοι για να δικαστούν στις ΗΠΑ. Ο τότε Αμερι-

κάνος πρόεδρος, Ronald Reagan, μάλιστα, κατηγορήθηκε σε δημόσιες δηλώσεις ότι τους έλαθε ότι «υποθάλπει την τρομοκρατία» κι ότι δεν είχαν αλλάξει (πριν την κεραιολογία του Achille Lauro) τον Αμπόλ Αμπάτ που είχε περάσει από τη χώρα τους. Παρά τις πιέσεις, τελικά η Ιταλία δεν παρέδωσε τους κρατούμενους. Για να καταλήξει, ωστόσο, τους Αμερικανούς, έπαιξε μια δικαιοσύνη, στην οποία, εκτός από τους 4 «ύμνοους δράστες της περιπέτειας» παρέπεμψε και άλλους 11 Παλαιστίνους με κατηγορίες «εθνικής αυτοκρίση», καθώς συμμετοχής σε προπαγανδιστικούς «εργαστήρια». Η δικαιοσύνη στις 18/6/1986 στη Γένοβα. Από τους 15 κατηγορούμενους μόνο 5 ήταν παρόντες. Ο Αμπόλ Αμπάτ κι οι δυο επικρατεί του (ο Ουσάιν Μισκράκιν κι ο Ζιάνι ελ Ουάρι) καταδικάστηκαν κριμένα σε ισόβια κάθειρξη, ενώ οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι σε μικρότερες ποινές. Ο Μάκελ Αλ Μόλι καταδικάστηκε (ως φυσικός αυτουργός της «βολοφονίας» του Klinghoffer) σε κάθειρξη 30 ετών. Όσο για το παλαιό ηρώον Achille Lauro, που είχε ναυπηγηθεί το 1947, άνοιξε φωνιά και βυθίστηκε τελικά στον κόλπο Ωκεανό στις 31/1/1994. Όταν χρέλια μετά την βαρυσκαπάνη του, ο Μάκελ κατέφερε να πάρει «12ήμερη άδεια εξόδου λόγω καλής διαγωγής» από τις φυλακές της Ρελόβια (κοιτά στη Ρόμη) στις 17/2/1996. Πήρε το κρέμα για το Ραίο (293 χιλιόμετρα από τη Ρόμη), έμεινε σε κάποιους γκαρδίας του και στις 28/2/96 ξαναμπήκε στο κρέμα για να ηφαιρέσει στη φυλακή. Στο δρόμο κατέφερε να ξεφύγει από τους υπάλληλους της Δίεσης (της πολιτικής αντιπροσωπιακής υπηρεσίας που του παρακολουθούσαν και να εξαφανιστεί. Το μαρκετό λάτεις του ήταν ένα τηλεφώνημα που έκανε σε μια Ιταλίδα φίλη του.

Οι κληρικαίροι, που είχαν παρηγορηθεί το τηλεφώνημα, κατάλαβαν ότι ο Μάκελ εκοιμαζόταν να φύγει για την Ματθελί της Ισπανίας, όπου είχε κήποιες επαφές (οικογένεια κι εκεί θα συναντούσαν με τον έμπορο όπλων Μοσάδ Αλ Κοσάρ). Οι Ιταλοί έπεισαν να εκδώσουν διεθνές ένταλμα σύλληψης, να στείλουν σήμα στην Interpol (για την Ευρωπόλ και να εδοποιήσουν οικειά τους Ισπανούς. Αξία να σημειώσουμε ότι ο Μάκελ δεν πάσχυσε από τους ποσοφύλακες της Βαλένθια ή της Γρανάδας. Σε μια προσπάθεια επίθεσης των ικανοτήτων της, η νέα ισπανική κυβέρνηση του Αμπάτ έκανε ειδικό απόσπασμα από 16 τουλάχιστον άνδρες της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας της Dirección General de la Guardia Civil (Γενική Διεύθυνση της Πολιτοφυλακής - βλ. ασφάλεια) από τη Μαδρίτη. Οι πολιτοφύλακες επέλασαν τον Μάκελ, αλλά δεν τον έπιασαν αμέσως, προσπαθώντας να δουν με ποιούς θα ηκόταν σε επαφή. Όταν κατάλαβαν ότι ο Παλαιστίνος ηρώον τους είχε καταληφθεί και έπαιρσε τα μέτρα του, τον συνέλαβαν στις 21/3/96 σ' ένα μπαρ της Εστερένα. Ο Μόλι ήταν όπλος. Ο Ιταλός υπουργός δικαιοσύνης, Vincenzo Galante, έκανε αμέσως αίτηση για την κράτηση του Μάκελ από τις ισπανικές αρχές (που έπει κι αλλοίως τον κρατούσαν λόγω «παρέκλισης εισόδου στη χώρα με ψευδώς διαβατήρια»). Τις υπόλοιπες μέρες, η Ιταλία θα ζητήσει την έκδοση του Μάκελ Αλ Μόλι. Στο μεταξύ, ο πρόεδρος της Ιταλίας, Oscar Luigi Scalfaro, έπεισε να διδώσει την ικανοποίησή του για την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα με την οποία κινήθηκαν οι ευρωπαϊκές δικαστικές αρχές και, ιδιαίτερα, η ισπανική πολιτοφυλακή. Αυτό αποκάλυψε ιδιαίτερη σημασία, συγκριμένο με τις δηλώσεις του Γιην Νόλτε, επικρατικού του αμερικανικού

State Department : «Εκ πρώτης όψεως, αν αυτό (δηλαδή η σύλληψη του Μάκελ) είναι σίγουρο, πρόκειται για κάτι πολύ σημαντικό...». Παράλληλα, η κυβέρνηση των ΗΠΑ διαμαρτυρήθηκε επίσημα στην παλαιά, για την παρακράτηση της «άδειας εξόδου από τη φυλακή» του Μάκελ Αλ Μόλι.

Τρεις είναι οι λόγοι που μας έκαναν να αφιερώσουμε τόσο χώρο στη σύλληψη του Μάκελ Αλ Μόλι : 1) η ενημέρωση των αναγναστών μας για την τύχη όσων αντι-Αραβικών Παλαιστίνων κρατούνται στην Ευρώπη και στη Βόρεια Αμερική, 2) το γεγονός της συνεχίζουσας κράτησης στη χώρα μας του Παλαιστίνου Κοσάιν Χαλέντ, που κατηγορείται από τους Ισραηλούς (βάσει «στοιχείων» που τους έδωσε ο γνωστός χαρής Γιόργος Αλεξόπουλος, στη δράση του οποίου έχουμε αναφερθεί και καλύτερα) και 3) τα όσα όλη αυτή η ιστορία μας αποκαλύπτει για τις μεθόδους δράσης των ευρωπαϊκών αστυνομικών, υπό το καθεστώς της «συμφωνίας του Schengen».

ΤΟΥΡΚΙΑ : Άγριες συγκρούσεις ξέσπασαν τις τελευταίες μέρες στα τουρκικά ταξιστήρια ανάμεσα σε φοιτητές και στην αστυνομία, με σκοπό να τα γεγονότα της Άγκυρας στις 22 και 23/3/96, στη διάρκεια των οποίων τραυματίστηκαν 20 φοιτητές και πάνω από 60 αστυνομικοί. Ο λόγος; Οι φοιτητές ζητούν περισσότερα λεφτά για την παιδεία, ενώ η κυβέρνηση επιμένει να σπαταλά τεράστια ποσά για τις εκστρατευτικές της επιχειρήσεις στο Κορδιστάν (στη τουρκική και ιρακινική εδαφού) και στις βραχονησίδες... Στο μεταξύ το δικαστήριο της Κάτης καταδίκασε την Τουρκία να καταβάλει αποζημίωση σε 3 αγωνιστές της οριστερικής Dev-Yol που έμειναν χωρίς δική, 8 χρόνια στη φυλακή.

Ακούγεται περίεργο, αλλά στην εποχή μας ακόμα και οι πιο αδύνατοι (σε επιχειρήματα) παρατηρήσεις για την καθημερινή ζωή αποκτούν σχεδόν πάντα μια εκπληκτική σημαντικότητα. Και αυτό, γιατί η λέξη «καθημερινότητα» έχει αποκτήσει μια ιδιαί-

Αρχίζουμε από σήμερα να δημοσιεύουμε μια σειρά κείμενων που θα αφορούν την καθημερινότητα. Στα συγκεκριμένα κείμενα θα καταγραφούμε με όλες τις ακρίβεις της καθημερινής αλλοπρόσεξης. Θεωρούμε σημαντικό να δημοσιοποιήσουμε όλες τις παρατηρήσεις και αφηγήσεις μας που απορρέουν από την καθημερινή ζωή μας. Και αυτό, για να αναδείξουμε τα κινητικά σημεία χάρη στα οποία διακινείται και επιβάλλεται η δικτατορία του κράτους, της οικονομίας του εμπειρίματος της εκόντας της υποδαύλισης του χωροχρόνου της αντικειμενικότητας...

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ, ΚΑΤΑΠΕΣΗΣ ΚΑΙ ΑΡΝΗΣΗΣ (1)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

τερη σημασία για τις σύγχρονες κοινωνίες. Βέβαια, η σημαντικότητα, που δίνει ο κάθε άνθρωπος στην καθημερινή ζωή του, εξαργυρόνεται διαφορετικά, σε σχέση με αυτήν των υπολοίπων, στο χρηματιστήριο της ζωής. Με τα ανάλογα ανταλλάγματα, φυσικά.

Καιρό τώρα, κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι, δημοσιολόγοι και άλλοι «ειδικοί της ανθρώπινης επικοινωνίας» έχουν αναλάβει άποκα την εξειδίκευση της εξαργυρώσεως της καθημερινότητας. Φτιάχνουν συνεχώς γραφτούς κι άγραφτους νόμους, για το πώς θα κινείται η καθημερινή ζωή των κοινωνιών (ατομικά και συλλογικά) και, παράλληλα, κατανέμουν τους ανάλογους ρόλους. Με ακούραστο σύμμοχο και χορηγό τον καπιταλισμό-οικονομία, βοηθούν στην διατήρηση των σημερινών, αλλά και διαχρονικών, εχθρικών μηχανισμών της οικονομίας. Μηχανισμών υλικών, αισθητικών και ηθικο-πνευματικών.

Από τους υλικούς, λόγω χάρη, δεν θ'αναφερθούμε μόνο στα αυτοκίνητα και στις δημόσιες συγκοινωνίες, που ο ρόλος τους είναι γνωστός και αρνητικός (σ.σ. : *Ποσο το δυνατόν μεγαλύτερη εξοικονόμηση χρόνου στις συναλλαγές μεταξύ των ανθρώπων και παράλληλα σημαντική πηγή νεύρων και νευρώσεων των οδηγών*). Αλλά και στους κυβερνητικοποιημένους πλέον χώρους εργασίας. Στην πλήρη οργάνωση του εργασιακού χώρου, με βάση την οικονομία και τον μεταμοντερνισμό. Οι συγκεκριμένοι χώροι πρέπει πλέον να είναι «ευχάριστοι» και πλήρως αποδοτικοί, αφού οι εργαζόμενοι (μεγαλο-στελέχη, απλοί υπάλληλοι κτλ.) περνάνε εκεί τις περισσότερες ώρες της ζωής τους. Η αίσθηση της υπόγειας «τρομοκρατίας», που αποκνέουν αυτοί οι χώροι στους συνειδητοποιημένους, μετατρέπεται σε αίσθηση ελεγχόμενης ελευθερίας για τους «μαζάνθρωπους».

Η πολυεδομμία φυσικά δεν αποποιείται το σημαντικό μερίδιο ευθύνης που της ανήκει. Απλώς η συνεχής αναφορά μας σε αυτή δεν συνιστά πλέον πρωτοτυπία, αλλά αναγκαιότητα. Χωρίς να έχει ολοκληρώσει, τουλάχιστον στην Αθήνα, την αναδιάρθρωσή της, έχει αρχίσει να κάνει δειλά-δειλά τα πρώτα βήματα εκσυγχρονισμού. Μοντέρνα τέρατα-κτίρια (ουρανοξύστες, εμπορικά κέντρα κατά το δυτικό πρότυπο, υπερσύγχρονες πολυκατοικίες) σιγά-σιγά έχουν αρχίσει να κάνουν την εμφάνισή τους, ακολουθώντας το παράδειγμα του επιβλητικού προγόνου τους, γνωστού ως ο «Πύργος των Αθηνών». Βίντεο-κλιπ κτίρια, που δεν θυμάσαι εύκολα πώς είναι, ακόμα και αν τα έχεις επισκεφθεί αρκετές φορές.

Οι αισθητικοί μηχανισμοί είναι, ίσως, και οι πιο ύπουλοι. Δξιο αναφοράς το πασίγνωστο άγαλμα, τετλοφορούμενο «Αρμεάζ», του γνωστού Βαρύτσου, που «στολίζει» τον δρόμο μπροστά από το ξενοδοχείο Χίλτον (αφού πρώτα έκανα ένα εξαντλητικό «σπριντ» από την Ομόνοια). Το

οποίο, προφανώς, τοποθετήθηκε για να υπενθυμίσει συστηματικά στους περαστικούς των καθημερινών αγώνα τους για να επιβάσουν, οικονομικά και συναισθηματικά, παρά για να ξεκινήσει τις...

καλλιτεχνικές ευαισθησίες τους.

«Το γέραςμα δεν είναι παρά η αύξηση των νεκρών χρόνων, του χρόνου όπου σκαταλιέται η ζωή. Γι' αυτόν το λόγο δεν υπάρχουν πια νέοι, ούτε γέροι, αλλά άτομα λιγότερο ή περισσότερο ζωντανά».

Ratzel

Και οι μηχανισμοί ολοκληρώνονται με την φυλακή του χωροχρόνου και την σάπια ηθική των δημόσιων σχέσεων. Το γεγονός της κλήρους προσθήκης της ζωής μας. Θα έχετε προσέξει : Όλοι οι μεγάλοι δρόμοι της Αθήνας έχουν γεμίσει τεράστια ρολόγια. (Κανένας δεν έχει πλθον δικαιολογίες, γιατί άργησε στο ροντεβού του...). Οι τυχαίες συναντήσεις δεν απαγορεύονται. Απλώς ενοουχίζονται. Χάνουν την ενδεχόμενη αυθεντικότητά τους για να αποτελέσουν μια επιπλέον τυπική διαδικασία. Η μοναδικότητα, σε όλες τις μορφές της αποκλείεται. Είναι και το ότι αίριο πρέπει όλοι να πάνε στη δουλειά και έτσι η στιγμιαία επιλογή της φυγής συνήθως μένει άπρακτη ή η πρακτική της κινείται σε προκαθορισμένα όρια (όχι πολύ μακριά από την πόλη, σε χώρους που χαρακτηρίζονται αποκλειστικά από τις επιταγές της συμβατικότητας).

Η διπλωματία των κοινωνικών σχέσεων δεν είναι κάποιο καινούριο φαινόμενο. Απλώς, τώρα, βρίσκεται στο ακρόγειό της. Η παλιά και στιγματισμένη από όλους υποκρισία έχει αποκτήσει πλέον πολιτικό περιεχόμενο. Η ουσία όμως πάντα ίδια. Η γλώσσα της αλήθειας, το να λες δηλαδή τα πράγματα καθαρά όπως τα βλέπεις, κόντρα στην γλώσσα της διπλωματίας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

«Στο αίμα μια εξεγερση μπαράς να κατακνίξεις, μα από που έχουμε μέσα μας ποιά δεν θα το αφήσεις».

GENIA ΤΟΥΧΑΟΥΣ

Στο δρόμο για την ανακάλυψη της χαμένης ομορφιάς της καθημερινότητας, οι οιωνοί που εμφανίζονται μπροστά μας είναι κάτι παραπάνω από αποκαλυπτικοί. Σχεδόν σπαρακτικοί. Παράλληλα, όμως, διατηρούν και τις λιγοστές ελπίδες τους να επιβληθούν στα μυαλά της άφηνης πλειοψηφίας. Σαν τη μόνη εφαρμόσιμη λύση ενάντια στο καθημερινό, πολιτικό και πολιτιστικό αδιέξοδό της...

ΕΙΤΑΧΤΑ... ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ... ΣΤΑ ΠΕΤΑΧ

Σε φυλάκιση 6 ετών καταδικάστηκε στις 13/2/96 ο Τριανταφόλλης, κατηγορούμενος για «κλοπή», στη διάρκεια κατάληψης του Πολυτεχνείου, το 1990. Το δικαστήριο αθώωσε δυο άλλα άτομα που κατηγορούνταν για την ίδια υπόθεση. Σε βάρος του Τριανταφόλλη κατέθεσε ο ιδιοκτήτης του φωτοτυπίου που λειτουργούσε στο χώρο του ΕΜΠ. Ο «κύριος» αυτός, ούτε λίγο - ούτε πολύ, υποστήριξε πως ο κατηγορούμενος (υποτίθεται ότι τον αναγνώρισε) του πήρε πράγματα αξίας 120 εκατομμυρίων δραχμών! **Φυσικά, αυτός ακριβώς ο ισχυρισμός, σε συνδυασμό με τις δεκάδες άλλες αντιφάσεις στις οποίες περιέλασε ο μάρτυρας, αποδεικνύουν την ΑΘΩΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΜΑΣ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΙΧΕ ΒΓΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ 60 ΗΜΕΡΩΝ. ΗΘΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ :** Ο Τριανταφόλλης καταδικάστηκε στην εξοντωτική ποινή των 6 ετών, όχι επειδή αποδείχθηκε η όποια ενοχή του στην «κλοπή» - αφού σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις δεν έγινε καμία κλοπή έξω από τον διεστραμμένο εγκέφαλο του φωτοτύπη - αλλά επειδή, στη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, αποδείχθηκαν τα εξής : **Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ. ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ ΣΕ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ. ΕΚΑΝΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ.** Μή μας πείτε πως τα παραπάνω δεν είναι αρκετά για να κλείσουν έναν άνθρωπο στις φυλακές της ελληνικής «δημοκρατίας» και να τον σπιλώσουν, αποδίδοντάς του αδικήματα που ποτέ δεν διέπραξε...

Και μια επίλογη κι επίκαιρη απασία : *Πόσους φόρους κληρώνει ο «φτωχός βιοκαταστάτης» φωτοτύπη με την άνοη των 120 εκατομμυρίων περιουσία (αφού είχε ότι «δεν του τα πήραν όλα»);*

Σύμφωνα με τις τελευταίες δηλώσεις του υπουργού εθνικής άμυνας Γεράσιμος Αραβη, «η αύξηση του χρόνου της στρατιωτικής θητείας δεν ευδαίνυνται ως μέσο επίλυσης του δημογραφικού προβλήματος της χώρας. Κάθε σχόλιο, μετά απ'αυτό, θα περίσσευε, αν το μέτρο δεν είχε προταθεί από κάποιους κυβερνητικούς βουλευτές, αλλά κι από κάποιους στρατιωτικούς που εμφανίζονται να μην έχουν μεγάλη εμπειροσύνη στην επαγγελματικότητα τους.

Την πρεσβεία των ΗΠΑ ή την δημιουργία εντυπώσεων είχε η ρουκέττα της 17N στις 15/2/96; Ποιά απόλες τις 17N ευθύνεται; Της μπατοσίας, της ΕΥΠ, της CIA, η «γνήσια»;... Πάγια «γραμμή» του Αναρχικού είναι να μην ασχολείται με τα κακόματα των διαφόρων «Σωτήρων του Λαού». Αυτή τη φορά, όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Διαφορετικά, εξ αιτίας των αποκαλυπτομένων συγγενικών δεσμών 17N-ΕΥΠ-CIA-MIT-MΑΒΗ-ΕΛΑΣ-ΧΡΥΣΗΣ ΛΥΓΗΣ... Εκτός, αν δεν ήταν η 17N η εκτοξεύτρια της ρουκέττας στο «πλέον φυλασόμενο τμήμα της Αθήνας»...

Στις 17/2/96 έφυγε απ'αυτόν τον κόσμο κι ο Μιχάλης Ράπτης - Pablo...

Μα, τέλος πάντων, τί κρύβεται πίσω από την αλλαγή του διοικητή της Εθνικής Τράπεζας; Ο νέος «σημειτικός» διοικητής, Θ.Καρατζάς, είχε καταθέσει εναντίον του Αντρέα Παπαγιάννη στο Ειδικό Δικαστήριο. Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν να προωθείται τώρα από το ΠΑΣΟΚ; Μα κάτι τέτοια ασχολούνται τελευταία κανάλια φιλλάδες και γενικός βουλευτικός και μη έδρες.

ΛΟΓΩ ΣΩΡΟΥ (ΚΑΙ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ) ΚΑΙΙΘΑ ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΙΣΗΜΟΣΙΕ ΥΠΟΥΡΧΩΝ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ.

Έχουμε χάσει τον ύπνο μας αυτές τις μέρες... Θα διαγραφούν τελικά ο Βοσνιάσος κι ο Κηπουρός απ'το ΠΑΣΟΚ; Μα, πώς μπορείτε να κοιμάστε όταν συμβαίνουν τέτοια τραγικά γεγονότα;...

Τελικά, η Βάπια πλήρωσε φονιά για να ξεπιοτρέψει τον άντρα της;

Τελικά, το ελικόπτερο πάνω από την Ίμια βλήθηκε από τουρκικά πυρά. Τρεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Κάποιοι άλλοι άνθρωποι έγιναν δολοφόνοι **ΓΙΑΤΙ;** Για ένα πουκάμισο αδειανό... για μιαν Ελένη...

«Άρχων του Οικουμενικού Πατριαρχείου» αναγορεύθηκε στις 14/2/96 ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Αθανάσιος Σιούλας. * Αξίως! Αξίως! * Τα 40 χρόνια της έκλεισε η κυριακή ΧΑΡΑΥΓΗ (του ΑΚΕΛ) * Και τα γρόττασε στις 18/2/96 με ένα πολύ ενδιαφέρον ένθετο. * 7 ναυτικοί ακόμη έχασαν τη ζωή τους, όταν το Sea Faith (ελληνικής πλοιοκτησίας με σημαία Μάλτας) βυθίστηκε στη «θάλασσα του Διαβόλου» * Λεπτομέρεια : Το πλοίο που μετέφερε σιδηρομετάλλευμα (ιδιαίτερα επικίνδυνο φορτίο) ήταν ηλικίας 23 ετών * Όπως, όμως, είπε σε κάποιο ραδιόφωνο ο συνδικαλιστής ναυτικός Αντ. Χαλάς (της δεξιάς ΔΑΚΕ), «Η ηλικία των πλοίων δεν παίζει ρόλο» !! * Μετοχοκοιείται μερικώς ο ΟΤΕ * Καλά να πάθει * Πάρτε ένα ταμ-ταμ να κάνετε τη δουλειά σας * Κινητοκοιείται κι η ΓΕΕΕ στις 22/2/96 * Καλά κρασιά !!

ΟΧΙ ΔΕΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΒΛΑΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ Η ΠΕΡΙΘΑΕΙΑ ΤΟΥ ΕΝΗΜΗ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΡΟΤΥΟΥΣΕΣ. Ο άνθρωπος ακριβώς, κάει να τους ευχαριστήσει που δεν το αφορά... Και να τους διαβεβαιώσει για τους σοσιαλιστικούς μας προσανατολισμούς.

ΕΤΑΧΤΑ... ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ... ΣΤΑ ΠΕΤΑΧ

Κάποιος ιατροδικαστής την έκρινε «σατανίστρια»... «ασελγή»... «δισεφραμένη»... Η γυναίκα, άπορη μετανάστρια από την Τσεχοσλοβακία, κλείστηκε στη φυλακή κατηγορούμενη για ότι μπορεί να φανταστεί όποιος έχει έστω και αμυδρή γνώση της ελληνικής δικαιοσύνης... 17 μήνες έμεινε στο μπουντρούμ... Στο μεταξύ το ένα παιδί της πέθανε... Τα άλλα δυο βρίσκονταν κυριολεκτικά στους πέντε δρόμους... Τέλος, κάποιοι άλλοι δικαστές την έκριναν αθώα. Με βούλευμα. Και η γυναίκα αποφυλακίστηκε. Μέχρις εδώ το πράγμα είναι εξοργιστικό. Όταν όμως, κάποιος Μάκης Τριανταφυλλόπουλος, απ'το γυαλί της τηλεόρασης (στις 11/3/96), προσπαθεί να μας πείσει ότι - αφού η γυναίκα αποφυλακίστηκε - *θα πρέπει να δοξάζουμε τη δικαιοσύνη*... τότε, παίρνει κανείς ένα σφυρί και σπάει κεφάλια. ¶¶¶ Και να σκεφτεί κανείς ότι στις 8/3/96 ήταν η «μέρα της γυναίκας»... ¶¶¶ Η επιτυχία, πάντως, της «Εξορκίστριας Νο.1», ήταν φυσικό να οδηγήσει στην «Εξορκίστρια Νο.2». (Ο λόγος περί Δουράκη - Νταγκουνάκη) ¶¶¶ Από την 150ήμερη εφημερίδα της ισπανικής CNT μάθαμε ότι κάποιος οργανώνει, στη χώρα μας, «*Αντιεξουσιαστική Ομοσπονδία*» και μάλιστα «*Διεθνή*»! ¶¶¶ Δεν είμαστε καλά... ¶¶¶ Στο μεταξύ, η «Κίνηση για την Υπεράσπιση των Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων» δίνει τα... «ρέστα» της για την υπεράσπιση των Αναρχικών που πιάστηκαν στο περσινό Πολυτεχνείο! ¶¶¶ Συμβουλεύει μάλιστα, όσους έχουν καταδικαστεί χωρίς αναστολή να παραδοθούν για να σώσουνε τους άλλους! ¶¶¶ Σιγά, ρε παιδιά! Μη μας συμπαραστέκεστε τόσο πολύ! ¶¶¶ «Εάν θέλατε να μάθετε για την ελληνική φιλοσοφία, τί θα κάνατε;» μας ρωτάει διανεμόμενο φυλλάδιο της «Σαηεντολογίας» (βλ.ΚΕΦΕ). «*Θα ρωτούσαμε τους αριστεριστές!*» είναι η σωστή απάντηση ¶¶¶ Φιλική συμβουλή (αν είναι δυνατόν!) προς Κ.Πλεόρη: «*Πρόσεχε μάστορα! Η Ομοσπονδία Οικοδόμων και Συναφών σου κλέβει την παράσταση!*» ¶¶¶ Οχι. Δεν κάνουμε κλάκα. Στις 12/3/96, οι συμπαθέστατοι οικοδόμοι και συναφείς ζήτησαν απ'τον συμπαθέστατο και συναφή υπουργό εργασίας Βαγγέλη Γιαννόπουλο να πάρει επείγοντως μέτρα κατά της... απασχόλησης αλλοδαπών εργατών στις οικοδομές!!! ¶¶¶ Κι εμείς που νομίζαμε πως οι οικοδόμοι δεν έχουν δουλειά επειδή όλοι οι πολίτες της χώρας έχουν ήδη στέγη... ¶¶¶ Κι άλλη φιλική συμβουλή. Αυτή τη φορά προς Λεσβίους: «*Όσο γάλα κι αν του ρίξεις, δεν απηρίζει ο Κόρακας...*» ¶¶¶ Έφυγε κι ο Οδυσσέας Ελύτης... ¶¶¶ «*Ποιητή της κυριαρχίας*» έσπευσαν να τον βαφτίσουν κάποιοι... ¶¶¶ Αυτός ο λαϊκισμός μας την έσπασε. Τί θα πει «*ποιητής της κυριαρχίας*»; ¶¶¶ Δεν θα το κρύψουμε. Ο Ελύτης μας άρεσε. Δεν είχε τίποτε απ'όσα έσπευσαν να του προσάψουν κάποιοι. Τσως δεν γνώριζαν τον Ελύτη... ¶¶¶ Τσως αυτό να ήταν και σφάλμα του ίδιου του ποιητή. Ο πολύς κόσμος τον έμαθε μέσω των μελοδοποιών των στίχων του. Άλλο, όμως, αυτοί κι άλλο αυτός! ¶¶¶ Μιλήσαμε για λαϊκισμό και δεν ανακαλούμε. Οι άνθρωποι που το είπαν ξέρουν γράμματα. Και ξέρουν πως ο χαρακτηρισμός τους δεν οφειλόταν παρά σ'έναν επαναστατισμό. Και ξέρουν πως ποίηση και κυριαρχία δεν συμβαδίζουν... ¶¶¶ Αυτό, δα, το ξέρει ακόμη και ο Κούβελας! ¶¶¶ **Μα, ΒΟΥΓΑΝΕ τα ΤΥΜΙΛΑΝΑ;** Ναι, αποφαινόνται οι αν(εγκέφαλοι) της ΑΚΕΠ. ¶¶¶ **Α! Ναι...** Είχαμε και **φοιτητικές εκλογές** στις 28 του Μάρτη... Μήπως το πήρε κανένας πρέφα; ¶¶¶ Οχι βέβαια... Το φοιτητικό «κίνημα» δεν «πέθανε». Απλά και μόνο πρέπει να μάθουμε πως ότι είναι ακίνητο δεν μπορεί να ονομάζεται «κίνημα». ¶¶¶ Και, δυστυχώς ή ευτυχώς, οι φοιτητές δεν κινούνται ποτέ ως τέτοιοι. ¶¶¶ Κινούνται ή δεν κινούνται ως μέλη μας ευρύτερης «κοινωνίας» με την οποία έχουν πολύ περισσότερα «κοινά» απ'όσα έχουν μεταξύ τους... ¶¶¶ Κι αυτή η «ευρύτερη» κοινωνία - δυστυχώς - κοιμάται. ¶¶¶ Πώς να ξυπνήσουν λοιπόν οι φοιτητές; Έστω και με κάποιες «αντιεξουσιαστικές στρακαστρώκες»;... ¶¶¶ **ΠΡΟΣΟΧΗ!!!** Ο καινούριος αρχηγός της ΕΛΑΣ., ο Αθανάσιος Βασιλόπουλος είναι «δημοκρατικός»... ¶¶¶ Το αποκάλυψε ο Κώστας Παπαλέτρου που του πήρε συνέντευξη για τα «ΝΕΑ» στις 18/3/96. ¶¶¶ Διαψεύδουμε κατηγορηματικά την πληροφορία ότι κάποια Hillary Clinton μας παραχώρησε συνέντευξη ¶¶¶ Μας σνομπάρανε δικέ μας!

Τζαμάικα ★ Ρέγγε Κλαμπ (1986 - 1996) Δέκα χρόνια μετά...

Το Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ, από τον πρώτο κιόλας καιρό της δημιουργίας του, σκόπευσε σ'έναν πρωτότυπο (για τα κοινά μέτρα και σταθμά) και προεπιλεγμένο κεντρικό κοινωνικό στόχο : επιδίωξε και υλοποίησε την κοινωνικο-πολιτισμική παρέμβαση στη διασκέδαση της νύχτας, με εργαλείο - ως γνωστόν - τη διεθνιστική μουσική της Ράστα - Ρέγγε Φιλοσοφίας. Στην αρχή, μέσω του πρωτόλειου και περιορισμένου πρώτου κύκλου του, αποτέλεσε έναν κόλο έλξης για ανθρώπους και διαδικασίες που δεν «υφαινόσαν» στις μέχρι τότε κοινωνικές «προτάσεις» των πολιτιστικών και «ψυχαγωγικών» δεδομένων. Έτσι, η νεότευκτη αυτή προσπάθεια παρήγαγε και ανέδειξε νέες αναγκαιότητες, καινούρια οράματα, πρωτόφαντους όρους λαϊκών ανησυχιών. Παραταύτα, λοιπόν, η «Λευκή και Μαύρη Κοινότητα» έβαλε τις βάσεις και έθεσε ζητήματα και προτεραιότητες σαφώς πιο πολιτικοποιημένες από τις προηγούμενες. Μ'αυτό τον τρόπο, το Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ έμεινε με αναπόδραστο τρόπο σε διαδικασία δημιουργικού μετασχηματισμού, ο οποίος υπαγόρευε την έναρξη του δεύτερου κύκλου του : αξιοποιώντας την πρότερη καρπερή εμπειρία του «ομολόγηστ» και περιέγραψε αναργέστερα την αναγκαιότητα της ιστορικής κατηγορικής προσταγής : Ανάνηψη του Επαναστατικού - Μάχιμου Διαφωτισμού, Επανάκαμψη της Ανατρεπτικής - Ρηξίγενους Φιλοσοφίας. Ουσιαστική - Κυτταρική Σύγκλιση της κατακερματισμένης Παγκόσμιας Ανατρεπτικής Αριστεράς. Εδώ πρέπει να κάνουμε τη θεμελιώδη - αλλά τόσο παραγκωνισμένη - υπόμνηση : Επιθυμούμε διακαώς τη ΣΥΓΚΛΙΣΗ. Ούτε σύγκλιση, ούτε συρρίφιση, ούτε συγκόλληση. Δηλαδή επιθυμούμε τη συνένωση των καταστημένων και πολυδιαμελισμένων τμημάτων της Παγκόσμιας Ανατρεπτικής Αριστεράς με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην υπάρχει ενδιάμεσο κενό. Κοντολογίς, το Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ, μέσα από τον εν λόγω δεύτερο κύκλο, καθώς και μέσα από τις εσωτερικές του αντιφάσεις, προσπάθησε - και προσπαθεί - ν'αναλύει γεγονότα και καταστάσεις όσο το δυνατόν βαθύτερα και διεισδυτικότερα, χρησιμοποιώντας τόσο την επαναστατική παράδοση και πρακτική όσο και πιο «καιρετικά» πολιτικά γνωστικά και γνωσιολογικά εργαλεία : Όπως είναι η Επαναστατική Βαθοψυχολογική Έρευνα της διαλεκτικής σχέσης του Ατομικού Εγώ με το Μαζικό Εκείνο και αντιστρόφως. Αυτά από τη μια μεριά. Από την άλλη, όμως, όλα τα παραπάνω θα μεταφριζόνταν, εάν δεν τα είχε υποστηλώσει το Βίωμα. Συνεπώς, η Πρακτική Θεωρία ήταν, είναι και θα είναι στην ημερήσια διάταξη του Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ. Μόνον η Άμεση Δράση στο Πεζοδρόμιο και η Ηεραπολία της καθημερινής ανατροπής αποκρυσταλλώνεται και μπορεί να χρησιμεύει στην σένση κριτική θεώρηση των πραγμάτων. Κάτω απ'αυτή τη συλλογιστική, λοιπόν, συμμετέχει - ή και παίρνει πρωτοβουλίες - σε κινήσεις και εκδηλώσεις συλλογικές, θέτοντας παράλληλα και τις προϋποθέσεις για ευρύτερη και ουσιαστικότερη συμμετοχή του στα κελύσματα των ιστορικών του εθνικών, απέναντι σε διαμορφούμενες ή διαμορφωμένες άλλες αξιολογικές ομάδες και σχήματα του ευρύτερου ανατρεπτικού χώρου. Οι διαθέσεις όμως αυτές, όπως είναι φυσικό, προσιωνίζουν την περαιτέρω ποιοτική μετεξέλιξη του Κλαμπ, σ'έναν νέο, μάχιμο κύκλο. Και σ'αυτό ακριβώς το σημείο, και με τούτο το αποσιμητικό των πεπραγμένων μας - έως σήμερα - σημείωμα, θέλουμε να ανακοινώσουμε (και ν'ανακηρύξουμε πλέον) τις σκουπεύσεις του Νέου Κύκλου Εργασιών του αναβαθμισμένου Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ.

...υποδηκεύοντας στο μέλλον
τις θύελλες που έσπειρε το παρελθόν...

τί θα κάνουμε ;

1. Η σκέψη της ιστορίας αποδεικνύει διαλεκτικά το δίκαιό της, όταν εκδηλώνεται μέσω στη διαλεκτική στιγμή του Λόγου. Η επανεμφάνισή της στο προσκήνιο της πραγματικότητας της εποχής δεν σκοπεί στην αναθεώρηση παλαιών τοποθετήσεων που κληροδοτούνται στους ιδεολόγους προς επίλυση, αλλά μετασχηματίζεται από τη σύγχρονη Ιστορία. Η ιστορική κρίση έχει κλιμακωθεί σε βαθμό που αρνείται την ιδεολογία, ξεπερνάει την Ουτοπία και πραγματοποιεί το εφικτό του παρόντος. Ο χώρος της ριζοσπαστικής αμφισβήτησης διατηρείται ακόμα ιδεολογικός, αρχιμάτος της γενικευμένης αλλοτρίωσης και διαπαιδαγωγούμενος συμφωνεί με τους όρους της, αναγκάζεται να σιωπήσει ή όταν ψελλίζει άρθρα και ασύντακτα έχει ελάχιστα επισημασμένα αποτελέσματα που τα διεκδικεί από τα απομεινάρια παρελθουσών κοινωνικών σχέσεων τα οποία διατάσσονται αμυντικά και πανικόβλητα υποσχωθωρόν στην πρώτη επίθεση. Η ιστορική παρουσία είναι συντριπτική και αδιαμφισβήτητη. Οποιοσ αντιτίθεται στα δεδομένα της εποχής, οι επιχειρήσεις του εξασφαλίζουν την αποτυχία. Δίχως περιστροφές να ριχτούμε στο ρεύμα της εποχής που αλλάζει δραματικά.

ακούσα στην ταύτηνη σελίδα

II. Για να διασώσουμε την αρχαία εργασία της ανατρεπτικής σκέψης, οφείλουμε διαρκώς να την αποσαφηνίζουμε, να τη διορθώνουμε και να την ξαναδιατυπώνουμε υπό το πρίσμα των αλλοτριώσεων που υπάσκει και των δυνατοτήτων βελτίωσης που εγείρονται αξιόμαχα. Εκείνο που δεν αξίζει να σπείρει, από που ενσυχλητικά αντιτίθεται στις επιδιώξεις μας πρέπει να το εγκαταλείψουμε χωρίς αμφιλογίες και τήψεις. Βέβαια καμία ιστορική επέμβαση στη ζωή δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι εκπροσωπεί ένα ολοκληρωμένο σόστημα ιδεών με απρόσβλητη συνοχή. Τίποτε δεν μπορεί να της εξασφαλίσει προκαταβολικά ότι δεν θα παρακτινηθεί, δεν θα διαστρεφθεί είτε λόγω της κακοπιστίας που θα αντιμετωπίσει, είτε από την δολιότητα του αντιπάλου. Οι ιστορικοί αγώνες αναδιατάσσουν, βελτιώνουν την πορεία τους, περιορίζουν τα σφάλματα ερμηνείας και κατατροπώνουν τις ανήσεις που η εποχή τους ορθώνει σαν εμπόδιο για την περαιτέρω διαλεύκανση της αλήθειας και μετασχηματισμού της σε υλική δύναμη καταστροφής του καλού. Πυρηνική αξία χρήσεως στην εν λόγω διαδικασία συνιστά η ετομηγορία της ακαταπόνητης και εξαντλητικής αυτοκριτικής η οποία αποφασίζει την απόρριψη των υπολειμμάτων ψευδούς συνείδησης, ιδεών και τεχνικών, που ανακαίνονται κλέον στη φάρμα του αντιπάλου, σαλπάρει χωρίς καθυστέρηση από το συναισθηματικό συγκυροβόλο και καταστρέφει κοντολογίς αβίστακτα ό,τι την αποκρασνατολίζει και την αργοπορεί.

III. Ανακαλύπτουμε τον ιστορισμό της κίνησης της ίδιας της Ιστορίας. Οργανώνουμε σε μια συνεκτική συνάντηση τα αναλλοίωτα, αλλά τραγικά διαχωρισμένα, στοιχεία Κριτικής και Άρνησης, που περιφέρονται στον κόσμο ως ιδέες και γεγονότα. Μια συνάντηση αυτών των συνειδητών στοιχείων με αλόκληρη τη ζωή εκείνων που τα φέρουν, μια προσπάθεια που έχει νόημα μόνον εάν συνοδεύεται από την κατανόηση ότι ο εαυτός μας και η θεωρία μας είναι ένα άρρηκτο σύνολο που αιτηρίζεται στην ολότητα και επιδιώκει την ανατροπή του υπάρχοντος στο σύνολό του. Η θεωρία της Επανόστασης καταξιώνεται μόνον εάν συνοδεύεται από την πρακτική της εκπλήθειας καθώς και από τη βέληση να αλλάξουμε τη χρήση της ζωής. Αναπαλλοτρίωτα στοιχεία είναι εκείνα που απέδειξαν την αναπαλλοτρίωτη διαγυγιά τους, αφού διατήρησαν αλώβητο το αποφασιστικό και επικίνδυνο νόημά τους, παρά τις επιθέσεις δόξης και άλωσης που δέχθηκαν.

IV. Οι ζωτικές και εγκληματικές ενέργειες της πρακτικής κριτικής, ενσυχλητικά σθέατες και οριακά αισθητές δημιουργούν τις περισσότερες φορές - δίχως να το γνωρίζουν - τη θεωρία της πάσης. Αναγγέλλουν με δριμύτητα την επανεμφάνιση των δικαιωμάτων του Άρνητικού, αρχικά με πρωτόγονη και ενστικτώδη μορφή - με μια γλώσσα που αναστατώνει τις λησμονημένες ελπίδες και την οποία (γλώσσα) οι ειδικοί της σκέψης της εξουσίας, μέσα στο θετικισμό τους και στον καταθλιπτικό μονόλογο της αδυναμίας και του ψέματος, χαρακτηρίζουν ακατανόητη. Η αξία των πράξεων βινδαλισμού δεν βρίσκεται στην ίδια την καταστροφή, αλλά στο γεγονός ότι εκφράζει μια ανιστορία που φιλοδοξούμε αργότερα να μετασχηματιστεί σε στρατηγικό σχέδιο καταστροφής του υπάρχοντος. Όπως οι λουδοδικές ενέργειες του βιομηχανικού προλεταριάτου στις αρχές του προηγούμενου αιώνα είχαν στόχο τις μηχανές μιας παραγωγής που παραγόνιζε τον άνθρακα, έτσι και το καινούριο ρεύμα βινδαλισμού στρέφεται κατευθείαν στην ολότητα του αλλοτριωμένου παραγωγικού κλάδου που εξαφανίζει τη ζωή. Δίχως βέβαια, στην πραγματικότητα, να έχει ακόμα δεσμούς, δίχως να έχει εγγράφη διαλεκτικά στη συνείδησή του την Επαναστατική Θεωρία.

V. Αν παθανοόμει και κατανοήσουμε επαρκώς την αναζήτηση των στοιχείων που ανόδουν με την ελευθερία στην καθημερινή ζωή, τότε μόνο θα μπορούσαμε να κρίνουμε το παρελθόν, να διασώσουμε και να ξαναβρούμε τη χαμένη ιστορία των αγώνων - τότε μόνο η σκέψη θα αποκτήσει την κραταρχική της σημασία, την αμφισβήτηση του δευτέρου υπάρχει. Η συγχώνευση σε μία ολότητα των ανθρώπινων αναζητήσεων των στοιχείων αγονίας και αδύνης θα προσκαθήσει να συναντήσει τους ανθρώπους, αναγκάζοντάς τους να βγούν από την κροιστορία. Είναι αφελής και ελάχιστα σοβαρός όποιος πιστεύει ότι ερμηνεύει και ελέγχει την ολότητα των κοινωνικών διεργασιών με ακατάλητο και απόλυτο τρόπο. Και αυτό, επειδή θα εκέτρασε την εμφάνιση μιας δογματικής ακαμψίας, την ακολούθηση του ιστορικού χρόνου και την άμβλυση των κοινωνικών αντιθέσεων. Η στατικότητα και η αδράνεια δεν είναι στοιχεία της Ζωής και της Επανόστασης, το Άρνητικό είναι το αιθέριο και αυτοκίνητο στοιχείο τους.

VI. Η Πρακτική Θεωρία τελεί σε μια οδυώακτη μεταβολή, σε έναν άπειρο μετασχηματισμό που υποδεικνύεται από την απαίτηση της αλήθειας να προσαρμόζεται με ακρίβεια στην κινητικότητα των αντικειμενικών δεδομένων, να ερπαστείται τη φυσική ανάγκη του ανθρώπινου πνεύματος για σαφήνεια και λογική εκπροσώπηση των συνειρημών. Οι εμφανίζονται ως ριζικά καινούρια, στην πραγματικότητα, αντιστοιχεί στα νέα γνωρίσματα της ταξικής κοινωνίας, στην καταγραφή των φαινομενικών επιτυχιών της, των αντιφάσεων της, των κροσδοκιών της που εμπεριέχονται εν κρυπτώ και περιβόητο στο εσωτερικό των αντιθετικών δυνάμεων, της διάχυτης κατάπτωσης και των λογικών συνδυασμών που αναδύονται, ερμηνεύοντας τη γενική εξελικτική δραστηριότητα και αυτοπροσπεύει η κίνηση της πραγματικότητας, υποβάλλοντάς την σε κρίση και αυτοαναίρεση. Η Πρακτική Θεωρία που αναλαμβάνει την κριτική αλόκληρης της ζωής αναπόφευκτα θα κληρονομήσει ένα ποσοστό των σύγχρονων ανεπαρκειών που παράγει αυτός ο κόσμος. Αν συμμεριστεί όμως και αποπειραθεί να επερασπιστεί αυτό το γεγονός, τότε η αληθινή κριτική της ολότητας θα θέσει σε ενέργεια την ιδεολογική εξμπίτησή.

VII. Αν δεν επιτευχθεί η διαλεκτική σύζευξη θεωρίας και πράξης, τότε θα έχουμε μόνιμες καλινωδίες, υπερπροεκτες ακοφάσεις και εξασθενημένα αποτελέσματα. Αοθόρητες πράξεις, δίχως την διαλεκτική κατανόηση της συνείδησης της ολότητας και της ιστορίας, μετατρέπονται σε έναν μωπικό και κοντόφθαλμο πρακτικισμό στην εκ προοιμίου συλλήβδην συντριβή τους, η γεμάτη ελπίδες δράση τους σφραγίζεται σύντομα κάτω από το βάρος της υλικής και ιδεολογικής πίεσης της αντίπαλης τάξης. Η θεωρία, επίσης, δίχως την πρακτική δοκιμασία της, εξανεμίζεται εύκολα ή στερεοποιείται σε μια δογματική και αποκρυσταλλωμένη βεβαιότητα που το μόνο που κάνει είναι, με ανόδυνο τρόπο, να επιβεβαιώνει το υπάρχον.

VIII. Προσανατολιζόμαστε στην ανακάλυψη και στην κατάκτηση του κλάδου των γνώσεων, στην απελευθέρωσή τους από την κροιστοκοιμημένη κενιχρότητα, στον κροσειτισμό της ολότητας των κοινωνικών επινοήσεων, στην προοπτική δυναμικής κωλινόρθωσης της ανθρώπινης εκιθύμιας. Η εκτροπή της αφηρημένης και διαχωρισμένης χρήσης της γνώσης προς όφελος της μζοσπαστικής ανατροπής, είναι ζήτημα που θα κρίνει τους λόγους και την έκβαση της ταξικής - κοινωνικής αναμέτρησής.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

IX. Να ξαναμελετήσουμε την επαναστατική σκέψη των τελευταίων 150 χρόνων, να σφυρηλατήσουμε την κληρονομιά της τέχνης και της φιλοσοφίας, αξεδιάλυτα απ την δοκιμασία τους στο πύρινο καμίνι της καθημερινής διαλεκτικής. Η εξεργασία αυτών των ιστορικών αληθειών, θα σχηματίσει τα ουσιαστικά σημεία του Κινήματος, ενώ, συγχρόνως, θα ορίσει (ήρω factu) τόσο το ειδικό του Βάρους, όσο και την Πεκνότητά του. Να εκτιμήσουμε εκ νέου όλες τις αντιθέσεις ανάμεσα στους επαναστάτες, τις συναντήσεις που η εξουσία κατόρθωσε να αιωρήσει και τις παραγωγισμένες δυνατότητες, που θα μπορούσαν να αναδειχθούν. Να αμφισβητήσουμε τα ποτακά και ελαϊνά συνισθήματα, τις μνησικακίες για κάθε τολμηρό εγχείρημα, τις χαιρεκακίες για κάθε αποτυχημένη επιλογή. Αντιθέτως, οφείλουμε να δημοσιοποιήσουμε τα γνωσιολογικά και γνωστικά εργαλεία που θα εκφορξούν με σαφήνεια και συνοχή την κρίση των επιθυμιών, τον καινούριο πλόιστο της μοντέρνας φτώχειας, υπογραμμίζοντας ταυρόχρονα τις απελευθερωτικές δυνατότητες που βρίσκονται στη διαδικασία σχηματισμού τους. Με αυτόν τον τρόπο επαναφέρουμε στην Ιστορία την απόθμηνη έκφραση του κοιντικού: το πέρασμα από τη Γλώσσα στη Ζωή.

X. Η αποκατάσταση της πρακτικής επικοινωνίας ανάμεσα σε κοινωνικούς χώρους που εμφανίζουν αντικειμενικά σημεία Άρνησης - σκόρπια, όμως, και αποσκοματικά - θα οδηγήσει στην σύγκλιση και στον σχηματισμό της κρίσιμης μάζας. Η δημοσιοποίηση των ιδεών μας είναι μια πολυσχιδής - πολυσήμαντη δραστηριότητα που εκπορεύεται από τις ατομικές ικανότητες, αλλά και από τον τρόπο που η συλλογικότητα αντιλαμβάνεται την ύπαρξή της και από την συνοχή που έχει κατακτήσει. Πέρα από τη θεωρητική συνείδηση, ακόμα και οι πιο ακρόβλεπτες και ακατανόητες υποκειμενικές επιθυμίες (έρωτας, φαντασία, χιοδμορ, σαγήνη, ένστικτο, παιχνίδι...) επηρεάζουν και διαμορφώνουν το αποτέλεσμα που μεταδίδεται στην κοινωνία. Πέρα από τα παραδοσιακά μέσα δημοσιοποίησης των ιδεών μας, αφήσεις, προκηρύξεις, μπροσούρες, αφημερίδες και περιοδικά, επιστρατεύεται η επικοινωνική και ευρηματική ικανότητα των μελών μας. Η εμπειρία της σιγής υπογορεύει και εκπαθεύει στην ευελιξία, στην εταιρότητα και στην ακοφασιστικότητα να διακυβευστούν όλες οι δυνάμεις όταν κριθεί χρήσιμο. Είναι πρόδηλη η ελπίη μας αδυναμία, γι' αυτό πρέπει να είμαστε ευκροσήγοροι, άεργοι και αναποχάρημοι στην κριτική μας. Οι άωτορες και ασφαμένες επιλογές, η ζόφρονη σπατάλη δυνάμεων σε εκουσιώδη ζητήματα, επιφέρουν ανεπανόρθωτα ρήγματα στη συνοχή μας, που δύσκολα αποκαθίστανται. Η θεωρητική ικανότητα και οι ψυχικές αρετές μπορεί να μη συνοδεύονται από τη γενικευμένη πρακτική κριτική της κοινωνίας, όμως, είναι για άλλη μια φορά τα μοναδικά μας όπλα.

ΤΟ ΑΝΕΚΚΑΙΗΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΑΠΟΤΡΑΠΕΙ

ΤΖΑΜΑΪΚΑ ★ ΡΕΙΤ'Ε ΚΛΑΜΠ

Y1. Μια ευέλικτη θεωρητικο-πρακτική συλλογικότητα δεν αξιάνια το μονοκόλλιο της κριτικής καθαρότητας σε κανέναν τομέα. Ούτε συλλογίζεται ότι η παρουσία της στο ιστορικό πεδίο θα παρατείνεται ποσά. Οφείλει να γνωρίζει ότι το έργο της έχει περιορισμένη διάρκεια, η δε ολοκλήρωσή του θα είναι επιτυχημένη εάν συμβάλει και καθορίζει την αναπαραγωγή αυτής της επιτυχίας σ' ένα ευρύτερο πεδίο δραστηριοτήτων.

στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα...
Ελεύθερος αφέθηκε τελικά ο Δημοσθένης Χριστοφίδης που είχε συλληφθεί για «απόπειρα εμπρησμού» του Mc Donald's του Σενιάγματος. Ο ανακριτής δέχθηκε ότι οι υπόλληλοι του φασισφουντάδικου τον αναγνώρισαν καθ' υπόδειξη των μπάτσων... από προπέρσπη φωτογραφία του! * * * * * Εμείς θα λέγαμε να εξετασθεί ο εγκέφαλος τόσο των υπαλλήλων όσο και των Σαϊνιδων της ΕΛΑΣ... Με τόση τρέλλα που πλήπει τα βοοειδή τίποτε δεν αποκλείεται! * * * * * Αναβλήθηκε για τις 23/9/96 η δίκη της πρώτης «φουρνιάς» των 504 (μείον 137 συν τους ανήλικους) καταληψιών του Πολυτεχνείου * * * * * Η δεύτερη «φουρνιά», ωστόσο, που δικαζόταν δυο μέρες αργότερα (στις 22/3/96), δεν ήταν τόσο «υκερή». Πρόεδρος του Β' Τριμελούς Αυτοφάρου ήταν ο Ιωάννης Γιαννακόπουλος * * * * * Ένας τύπος... κάπ ανάμεσα σε «γνήσιο ορθόδοξο χριστιανό» και σε «φανατικό παλαμιστή μουλά»... * * * * * Οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι (πιεσμένοι είναι η αλήθεια από την ασφυκτική συμπάρσταση των αριστεριστών) δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων * * * * * Ακόμη και δήλωση μετανόας υπέγραψαν! * * * * * Μάταια μετάνοια * * * * * 22 μήνες έφαγαν (οι δυο που αρνήθηκαν να παρασιούν πήραν κάτι παραπάνω, αλλά τουλάχιστον κράτησαν την αξιοπρέπειά τους)... * * * * * Ευτυχώς που οι εκπρόσωποι της Διεθνούς Αμνηστίας έφυγαν πριν το τέλος * * * * * Μην ξεφτιλιστούμε διεθνώς...

where is the justice for Leonard Peltier?

(πού είναι η δικαιοσύνη για τον Leonard Peltier ;)*

* Από τα λόγια του τραγουδιού που του αφιερώθηκε πριν 6 χρόνια, χωρίς να ακουστεί ποτέ στην Ελλάδα

Οι πράκτορες του Ομοσπονδιακού Γραφείου Ερευνών (FBI) και του Γραφείου Ινδιανικών Υποθέσεων (BIA) είχαν ζήσει τον καταπίεσμό των Οχιάλα... Σε λίγο άρχισε το ποτολόδι... Ένας Ινδιανός φίλος ήρθε εδώ πάνω γύφτος σπαστε νεκρός από τις σφαίρες των οργάνων του νόμου και της τάξης (βιολογία των εταιριών καταλλήστεως του υπεράσπιου πλάσματος της περιοχής όπως ζούσαν οι Ινδιάνοι κατάδες πρώτα πριν πατήσουν οι γκι τους οι πρόξενοι του Κλίφτον). Το ποτολόδι μετακόμισε. Βγήκανε από την άλλη μεριά οι καραμπές. Δύο αφηρημάδες έπεσαν στο κόμμα προς δόξαν του Λεοσθέρου Εμπορίου...

Τη χρόνια ήρρασαν... Το επηρόδιο ξεκίνησε...

Όπως ξεκίνησε κι ο Leonard Peltier... Ξεκίνησε στη φυλακή του Κανκας... Χίλια μέτρα μακριά από τον τόπο του... Καταδικασμένος για το κρέμα των 2 τραυμάτων, που ποτέ δεν ξυδάραζε. Καταδικασμένος παρά το ότι η μελλοδική κατηγορία του μάρτυρος κατηγορίας, αποδείχτηκαν, «ήθε σπάζει οι ως δικαστές οριός. Καταδικασμένος παρά την ορθολογία άλλου ότι παύσε να ότι ο Leonard είχε παραβιάσει τους «αφηρημάδες». Καταδικασμένος επειδή για τους «άστρους» λέει οι «μαύροι» είναι «μαύροι»!

ΔΩΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΤΩΡΑ, Ο ΛΕΟΝΑΡΔ ΡΕΛΤΙΕΡ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΑΤΕΡΓΟ. Η ΑΘΩΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΔΕΚΤΗ ΑΚΟΜΗ ΚΙ ΑΙΤΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ... ΚΙ ΟΜΩΣ...

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΕΟΝΑΡΔ ΡΕΛΤΙΕΡ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ.

ΑΠΑΙΤΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ, ΤΩΡΑ !!!

Στείλτε το μήνυμά σας στον Bill Clinton :

President William Clinton, The White House, 1600 Pennsylvania Avenue,
WASHINGTON D.C. 20500 USA

γματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στί

Ντόκας (Νικηφόρος) κι όχι Ρόκας (όπως γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος) λέγεται ο δικαστής ανήλικων που ανακάλυψε την Ρασιά σε μερικές απ' τις προηγούμενες δίκες ανήλικων παιδιών που πιάστηκαν στο Πολυτεχνείο στις 18/11/1995. Η άλλη ανακάλυπτρα της Ρασιά λεγόταν Νάκου, ενώ σε μερικές δίκες την εισαγγελέα Δημητρίου αντικαθιστούσε η Σγουρίκη...

Μέχρι στιγμής, 5 από τους κατηγορούμενους έχουν καταδικαστεί σε διαφόρων ειδών «ελαφροεισμούς»: 2 στο «Σωφρονιστικό Κατάστημα Ανήλικων του Κορυθαλλίου», 2 σε «αναμορφωτήρια» και ένας σε «πατριστασιακό» νοσοκομείο...

Οι δίκες των υπολοίπων (ανήλικων, στο απόφαρο), εν τω μεταξύ, αναβάλλονται ή μία μετά την άλλη για τον ερχόμενο μήνα...

Στη διάρκεια της διαδικασίας αναβολής μας απ' τις παραπάνω δίκες, συνέβη και το παρακάτω σημαντικό περιστατικό: ο εισαγγελέας της έδρας (Γεράκης) χαρακτήρισε «εκκίνηνο» δικηγόρο που αποκόσσε το υπερσυστατικό του καθίκων!!!

Ότι κι αν συμβαίνει, ωστόσο, στις δίκες των ανήλικων δεν συγκρίνεται με το όργιο αυθαιρεσίας και κυριολεκτικά διαστροφής που παρατηρείται στο δικαστήριο ανήλικων.

Σύμφωνα με τον κανονισμό αυτού του δικαστηρίου, οι δίκες διεξάγονται «εκκλεισμένων των θυρών». Η εισαγωγή στο δικαστήριο (στον 8ο όροφο του κτιρίου στη γωνία της

Σταδίου με την Ομόνοια) επιτρέπεται μόνο στους «έχοντες σχέση με την υπόθεση» δικηγόρους, συγγενείς των κατηγορουμένων και μάρτυρες. Υποτίθεται ότι το μέτρο αυτό λαμβάνεται με σκοπό την «αδιαφύλαξη των ανήλικων δικοζυμένων από τον κοινωνικό διασυρμό», αν και η πρακτική του αξία έγκειται στην «αμή παραβίαση της αρχής της «δημοσιότητας της δίκης», γεγονός που επιτρέπει στους δικαστές και στους κοινωνικούς λειτουργούς να δικάζουν όπως τους γουστάρει.

Κοινωνικοί λειτουργοί λέγονται κάποια ανθρώπινα που φροντίζουν για την «εκατόνταξη των νεαρών εγκληματιών στο κοινωνικό σύνολο».

Επανένταξη των νεαρών εγκληματιών στο κοινωνικό σύνολο λέγεται η διαδικασία καταστροφής της προσωπικότητας του παιδιού και η μεταβολή του σε πενήθιο όργανο της εξουσίας. Ποιάς εξουσίας; Μα, της εξουσίας των κοινωνικών λειτουργών, των διευθυντών και των φυλάκων των αναμορφωτηρίων, των διευθυντών και των φυλάκων των σωφρονιστικών καταστημάτων ανήλικων (φυλάκων ανήλικων) και των γιατρών, ψυχιάτρων, ψυχολόγων κ.π. των ιατροπαιδαγωγικών ενstititούτων...

Δούλοι αυτών των χυδαίων κι εντελώς απόρροπων εξουσιαστών γίνονται οι ανήλικοι καταδικασμένοι.

Ράβουν, κεντούν, μαγειρεύουν, χρίζουν, ασπρίζουν, κάνουν το χαμύλη για λογαριασμό αυτών των κοργάνων της πολιτείας οι ανήλικοι σκλάβοι κι οι ανήλικες σκλάβες...

Αυτή η εκδεχθέατη μορφή δουλείας ονομάζεται από το ελληνικό «σωφρονιστικό» σύστημα: «**απαγοχή κοινωνικής υφροσύνης**! Αποβλέπει κύρια στην ικανοποίηση των αναγκών των κοινωνικών λειτουργών, των σωφρονιστικών υπαλλήλων, των γιατρών και των ψυχολόγων. Αποβλέπει στην άντληση κέρδους από την άμισθη εργασία των ανήλικων, την ίδια στιγμή που οι νόμοι απαγορεύουν ρητά στους ανήλικους να εργάζονται εκ' αμοιβή. Η «απαγοχή κοινωνικής εργασίας», όμως, έχει και ευρύτερους κοινωνικούς στόχους: Η καταστροφή του χαρακτήρα, η εξιμώσιμη κάθε ασεμκότητας, ο εκλαμμός στη σκληριά, δημιουργούν «νοσηρόφρονες και νοσηροειδείς πολιτικό», δηλαδή ζώα που δεν σκέπτονται... **λεβητομημένα όντα που δεν χαρακτηρίζονται από κανένα ανθρώπινη ιδιότητα... μπιάτσους, μπιόβους, χυφίδες!**

Φυσικά, η σεξουαλική εκμετάλλευση των νεαρών δούλων είναι στην ημερησία διάταξη. Γιατροί, σίλακες, κοινωνικοί λειτουργοί, αλλά ακόμη και δικαστές ανήλικων, ικανοποιούν τις πιο ανήλικες αρέξεις τους σε βάρος μικρών παιδιών. Ακόμη κι οι γονείς των ανήλικων κατηγορουμένων δεν γλιτώνουν από τις ορέξεις των ανθρωποκιδών δικαστών κ.π.

Νεαρές μητέρες πέφτουν στο κρεβάτι δικαστών, επιμητητών ανήλικων, φυλάκων, μόνο και μόνο για να γλιτώσουν τα ανήλικα φυλακισμένα παιδιά τους από την κακομεταχείριση που θα υποστούν (ξυλοδαρμοί, βασανιστήρια) στην περιπέτεια που αυτές δεν υποκρίνουν.

Πατεράδες ανήλονται, για χάρη των παιδιών τους, αυτή

την κατάσταση. Υποχρεώνονται, αλλά, ακόμη και να κληθύνουν τα γ...σάτικα!!!

Χαρίς - για ευνόητους λόγους - ν' αναφέρουμε ονόματα, περιοριζόμαστε να πούμε ότι **ΕΞΙΜΩΕΑΝΤΗΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ - ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΔΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ - ΕΚΑΝΕ ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ, ΥΠΟΧΣΧΟΜΕΝΟΣ ΝΑ ΜΗΝ ΣΤΕΙΛΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΣΤΟ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΡΙΟ!!!**

Α! Ναι! Για να μην ξεχνάμε τον πληροσομικό χαρακτήρα του εντύπου... Ο εισαγγελέας των Αρείων Πάγου, Αθηνάσιος Σιούλας, που αναφέρουμε στο προηγούμενο τεύχος, δεν είναι μέλος του ΚΚΕ. Είναι βασιλόφρον.

Ότε λίγο - ούτε πολύ ο ανατέρας κύριος ζήτησε να κορηχθεί αντισυνταγματικός ο νόμος που αποδίδει τα ανάκτορα του Μον Ρεκό στους κατοίκους της Κέρκυρας.

Κι οι δικηγόροι; Θα ρωτήσετε... Τι κάνουν οι δικηγόροι; Μα, εκλέγονται!

Σε αναβρασμό βρίσκονται οι κτηνοτρόφοι όλης της χώρας. Από τα Γιάννενα μέχρι τη Μεσσηνία προχωρούν σε αγένιστικές κινητοποιήσεις, διεκδικώντας το γασμί τους... Σχέτο, αφού δεν διαθέτουν πια ούτε τυμή για προσβά ή γάλα για να το κάνουνε πιεπάρα... Γιατί; Μα, επειδή το Μασστρίχι είναι σαφές: Η σπάνη γάλακτος (που παράγεται στη γερμανική ζώνη εισαγωγής) είναι θρεπτικότερη απ' το νερό πρόβιο ή γαλαίνό...

Μια φορά τη διαγραφή του Θέρμου Αναστασιάδη από την ΕΣΗΑ, στο προηγούμενο τεύχος ποχοληθήκαμε με κόποιους δημοσιογράφους. Τώρα, παθαίνουμε και τα κάμματα του κρόην προέδρου της ΠΣΗΕΑ και νυν βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, Βασίλη Κοραχάη: Με ερώτησή του ζήτησε την αποφυλάκιση των κρατητών της χούντας! (Μη μας πείτε ότι το φέρι δεν βρομίζει απ' το κεφάλι...)

Ο Αρειος Πάγος, χάντας, απέρριψε στις 7/2/1996 την ανάρτηση που όσκησε ο Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος (αδελφός του Γεωργίου, αδελφός του Παττακού), κατά του βουλευμάτος του συμβουλίου κροτών Πειραιά, με το οποίο απορριπτόταν η αίτησή του για «κφόδρον απόλυσή του». Ο αδελφός του κρόην δικτάτορα έχει καταδικαστεί σε ισόβια και σε κάθειρξη 10 ετών για όσχητη τρομοκρασία.

Την ίδια μέρα, το δικαστήριο ανηλικών έθετε από την εκπέλιε κοινωνικό λειτουργό 3 ακόμη νεαρούς κειοθή πέρισυ είχαν συμμετάσχει σε μαθητική πορεία που είχε οργανωθεί στη μνήμη του δολοφονημένου από τη Νέα Δημοκρατία, Νίκου Τερπονέρα. (Στην ίδια πορεία είχε σολλήφθει κι ο Νίκος Καρατζάς, του οποίου η δίκη εξακολουθεί να εκκρεμεί).

Πάντως, μη νομίζετε πως οι δικαστικοί μας μόνο καταδικάζουν. Κάποιες φορές ακαθάσσουν κι όλας. Φερ'ειπειν, ο γνωστός σκληρός δάκτης των Αναρχικών, Γιώργος Κολοκάτσας, εισαγγελέας πρωτοδικών, σε μια εκδήλωση αμεροληψίας και μεγαλόκαρδης επισείσε... έθεσε στο αρχείο (κόλα στις 7/2/96) την δίωξη που είχε ασκήσει άλλος εισαγγελέας κατά της Δημητριάδας

Λιόνη-Παυσιδρίου για κροβόκας των πολιτοδομητών κρονονισμών στη Βίλλα της, στην Ελλάδα!

«Το ΚΚΕ, στην 77χρονη ηρωική ιστορία του, αντιπώλησε και αντιμετώπισε με ανοιχτή αυτοκριτική τις συνέπειες, από λάθη και παρακλίσεις που σημειώθηκαν στη μικροχρονική, πολιτισμική ιστορία του». Τάδε... έφη ΚΚΕ, στην εισαγωγή του Σχεδίου Προγράμματος για το 15^ο Συνέδριό του. Για φαντάσου! ΚΚΕ με ανοιχτή αυτοκριτική. Σαν να λέμε ζόλο από μέταλλο.

Τελικά, εν έτει 1996, τα εν λόγω κόμμα καταθέτει την (καθ)ρωλική του παιδεία: Αναβάζει Ταρτούφο, ισχυροκοιάντας (μ'αυτό τον τρόπο) την άποψη που θέλει τη στενή συνάφεια του θεάτρου με την πολιτική και τούμπωλιν.

Επιμήθιο: Όταν ο τερπουφισμός ανταμώνει το σταλινισμό, τότε η Επιπόσασση έχει κάθε λόγο να ντρέπεται και να κλαίει...

Υποκρισία μέρος 2^ο: Εξεπλόγησαν - λέει - αρκετοί ροιφάνοι (όρα δημοσιογράφοι), όταν τα «επιδοθή» συμμοριτάκια της «Χρυσής Αυγής» έκαναν αμερικάνικες σημείες, κατά τη διάρκεια πορείας τους στο κέντρο της Αθήνας, μέρα-μεσημέρι.

Μα, κ. ιησοοίτα (δημοσιογραφίσκε), προς τί το μέγα άπορόν σας; Τι πιο φυσικό, να έναν «χρυσαιγίτη», από το να κυρπολήσει το σύμβολο μιας χόρας, η οποία είναι στα «μαχαίρια» με τη μημά του, τη Γερμανία; Ως γνωστόν, τα νεο-ναζιστικά κνάδιλα ψηφί-

ζουν Γερμανό υταβαζή κι όχι Αμερικάνο.

Ευτυχώς, άλλος έγκειται το εκπληκτικόν της υπόθεσης. Πώς είναι δυνατόν τα εθνικιστικά τουγλάνια να εγκαινιάζουν, κάθε λίγο και λιγάκι, μια σειρά γραφείων και να πορεύονται (ανευδόχλητα) σε κεντρικούς δρόμους της Αθήνας; Τόσο πολύ - επιτέλους - έχουν αμβλυωθεί τα κοινωνικά αντανακλαστικά; Πόσα αντίδραση είναι κωλοδεχομένη...

Υποκρισία μέρος 3^ο: Φοβερή και τρομερή, όπως μάθαμε, η τελευταία επιτυχία της Αστυνομίας μας. Εξάρθρωσε, κυριολεκτικά, μια ομάδα «κνονών» της νήχτας. Επίσης, όπως δηλώνει, ξέρει κι άλλες, αλλά δεν μπορεί να κάνει τίποτε για να τις ξηλώσει, γιατί τα θήματα σιαπούν. Και επειδή, καθώς όλοι γνωρίζουμε, δουλιτιά της είναι να προστατεύει τους φίληνους πολίτες, ζητεί συνεργασία μ'αυτούς, έτσι ώστε να μπορέσει να επιτελέσει ευχερέστερα το... κοινωνικό της λειτουργήμα. Κοντολογίς, θέλει συγκεκριμένες πληροφορίες για τη δράση των οργανωμένων ομάδων των «κνονών».

Οπότε και εμείς, ως φίληνους και νομοταγείς πολίτες, αποφασίσαμε να ανταποκριθούμε στις εκλήσεις της Αστυνομίας μας και να τη βοηθήσουμε στο έργο της, το κοινωνικό-λίς. Τίτσι, προβαίνουμε πάραυτα στην εξέλιξη φοβερά... πρωτότυπη καταγγελία: Αυτή τη στιγμή, η πλέον επικίνδυνη και σκληρή οργανωμένη συμμορία «κροστατών» - που «εργάζεται» νοχθημερόν - είναι η Αντιτρομοκρατική Ομάδα. Τα μέλη αυτής έχουν στήσει μια (όπου προηγουμένως) ανώνυμη εταιρεία «προστασίας» λεσχών, όσων ανοχής, ξενουγάδικων, κέντρων δια-

σκέδασης και λοιπών κροβόφωρον επιχειρήσεων. Μιάλιμε ότι οι «κίποι» τα παίρνουν χοντρά! Και τούτο αποτελεί κοινό μυστικό στους παροικόντες την Ιερουσαλήμ.

Τώρα, όστερα από την καταγγελία μας, τί θα πράξεις, κόμμα αστυνόμε; Θα τους συλλάβεις τους κροβόκους;...

Υποκρισία μέρος 4^ο: Οι Έλληνες λοκέδες-δημοσιογράφοι μέμωονται τους Τούρκους ορολόγους τους, που κατέβασαν την ελληνική και όψωσαν την τουρκική σημαία σε βραχονησίδα του Αιγαίου, ως ενεργούμενα των μυστικών τους υπηρεσιών. Οι καμμένοι έχουν άκιο (!!). Είναι τόσο άμωμοι, τόσο άσπυια! Και βέβαια δεν έχουν ακούσει απολύτως τίποτε περί ΚΥΠ (ΕΥΠ) και λοιπών κρατικών υπηρεσιών.

Όπως, εξάλλου, δεν γνωρίζουν (!) ανάλογο κροισατικό του κροβόκους, όσων Έλληνες «δημοσιογράφοι» σήκωσαν ελληνική σημαία σε έδαφος εκτός της ελληνικής επικράτειας. (Για κροισότερες πληροφορίες, οι ενδιαφερόμενοι ας απευθύνονται στον κρόην υπουργό εξωτερικών Μ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος και αποκάλυψε το εν λόγω κροισατικό σε πρόσφατη συνέντευξή του, στην τηλεόραση του «SKY»).

Εμείς πάντως δεν το πιστεύουμε... Θεωρούμε αδύνατον να ενθώνεται η ΕΥΠ ή άλλη μυστική υπηρεσία της χόρας μας στην άγωση της ελληνικής σημαίας στην Ίμα. Πρώτον, εκείδη το διέψωσε ο ίδιος ο διοικητής της Ελληνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, ναύαρχος ε.α. Λεωνίδας Βασιλικόπουλος. Δεύτερον, κειοθή →

γμματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στί

→ η ΕΥΠ κι οι υπόλοιπες μιστικές και φανερά υπηρέσιες ασφαλείας της χώρας δεν έχουν καιρό ν'ασχοληθούν με τους Τούρκους, αφού - χρόνια τώρα - ασχολούνται με τους Αναρχικούς...

Φυσικά, δεν μπορούμε να αποκλείσουμε το ενδεχόμενο να μην ήταν σωστά ενημερωμένος ο Λεωνίδας Βασιλικόπουλος... Βλέπετε, ο καημένος εργάζεται τόσο σκληρά ετοιμάζοντας εκείνες τις αποκαλύψεις του για το ΜΑΒΗ...

Ας αφήσουμε, όμως, τις πλάκες κατά μέρος κι ας σφραγιστούμε.

Θεαριά εκασόδιο αναμένουμε (πολύ πιθανόν τις επόμενες μέρες...). Πόλεμο μεταξύ Τουρκίας - Ελλάδας, ΟΧΙ.

Παρά τις ιστορικές τριβές της Τονσόφ Τσιλλέρ και παρά τα νεανικά της ηρώσια του υπουργείου εξωτερικών και του στρατού της Τουρκίας, η γειτονική μας χώρα κάθε άλλο παρά έτοιμη για πόλεμο είναι. Η ανάμιξη της στα εσωτερικά των προς βόρρα γειτονικών της χωρών (Αρμενία, Γεωργία, Αζερμπαϊτζάν, Γεωρμενία) δεν της αφήνει περιθώριο για αριστοκρατικές ναυτικές περιπέτειες. Ο συνεχιζόμενος πόλεμος με τους Κούρδους, στο νότιο τμήμα της, δεν την αφήνει να συγκεντρώσει μεγάλες δυνάμεις στα δυτικά της παράλια. Οι προστρέβες της με την Συρία φαίνονται να εντείνονται, ιδιαίτερα αν όψει της ομαλοποίησης των σχέσεων της Συρίας με το Ισραήλ (πράγμα που θα αποδυναμώσει τη συμμαχία στρατηγική από τα νότια του Γκολάν). Το ίδιο θα συμβεί, σύντομα, και με το Ιράκ. Όσο για το εσωτερικό της μέτωπο, από κι αν παρουσιάζει ραγμές... Η τουρκι-

κή αριστερά - καθ'αρχάς - δείχνει, τελευταία, σημεία ανόδου. (Παρά τους εσπερίους κόπους του «πασαου-φωκασαυτικού» **ΞΕΚΙΝΗΜΑΤΟΣ** - σύμφωνα με τα λόγια «Ταξίδια» - που θέλει την ιερική αριστερά «αποκαταστήσει, κινήσας εξ ιδίων τα αλλόφωνα»). Η τουρκική άκρα δεξιά ταλαντεύεται ανάμεσα στην σκληροπορφυρική μερίδα των ατατουρκιστών και στο Ισλάμ. Οι συντηρητικοί (κέντρο-δεξιά κι αριστεροί) έχουν στρέψει τα μάτια τους (και τα χέρια τους) προς την Ενωμένη Ευρώπη, πράγμα που απαιτεί άσκηση συκρατημένης και όχι τυχοδιωκτικής εξωτερικής πολιτικής...

Η Ελλάδα, παρά την «εθνικά υπερήφανη» αποκοπή του μισού Χάλιμπρουκ και παρά τα αλεχίσματα της Νέας Δημοκρατίας και της Πολιτικής Ανοχής περί «προδοσιών», δεν είναι ούτε αυτή σε θέση να επιδώσει πολεμικές αναμετρήσεις. Η πρόσδεσή της στο άρμα των κεντροευρωπαϊκών δυνάμεων (βλ. Γερμανία), της επιβάλλει ν'απολουθεί πιστά τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην αντίθετη περίπτωση, η αιμωμία λέγεται απομείνωση. Απορόμηση και διπλωματική (όπως εκείνη στη διάρκεια της ελληνο-αλβανικής και της ελληνο-σοβιετικής κρίσης), αλλά κυρίως οικονομική σε μια εποχή που το μεγάλο ελληνικό κεφάλαιο ξαναίγεται σε νέους - κυρίως βόρειους - ορίζοντες. Οι Έλληνες συντηρητικοί, λοιπόν, έχουν κάθε συμφέρον στην διατήρηση της «επιβεβαημένης με τη νέα τάξη πραγμάτων» ειρήνης. Η αριστερά έχει διακηρύξει εδώ και πολλά χρόνια τη φιλειρηνική της θέση απέναντι στην Τουρκία (ίσως επειδή βλέπει πιο ρεαλιστικά την κατάσταση, ίσως επειδή κάποιος πρέπει να συγκεντρώνει τις ψήφους των ειρηνιστών...). Η άκρα αριστερά - έστω κι αν δεν παίζει εκ των πραγμάτων κανένα ρόλο

στις πολιτικές εξελίξεις - είναι κι αυτή κατά χέριο αντίθετη σε όποιες πολεμικές περιπέτειες. Όσο για την άκρα δεξιά, τυφλόχριστο για εκείνη τη μερίδα της που δεν ελέγχεται απόλυτα από τις ελληνικές - κυρίας, όμως, τις ξένες - μυστικές υπηρεσίες, παρά τις πορευτικές και τα συνθήματα, δεν πρέπει να την θεωρεί κανείς λογικός ικανή να επηρεάσει τα πράγματα...

Και, φυσικά, ούτε οι ΗΠΑ, ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση φαίνονται διατεθειμένες να επιτρέψουν στην Ελλάδα και στην Τουρκία να αρχίσουν έναν πόλεμο, προτού αποφασίσουν οι ίδιες να μετατρέψουν σε θερμό τον μεταξύ τους ψυχρό πόλεμο.

Έτσι, λοιπόν, τα μόνα αποτελέσματα των ελληνοτουρκικών προστριβών είναι - και θα παραμείνουν - εκείνα που πληρώνει ο λαός, ο τουρκικός και ο ελληνικός: Μεγαλύτερες δαπάνες, στην πλάτη μας, για την «εθνική άμυνα», καθυστέρηση στην απόλυση των στρατευμένων, αλήθρευση της αντιμετώπισης των αρνητών στράτευσης, καταρσί «εθνικής προηγάνδης» από τα ΜΜΕ και ίσως κάποια νεσρά καιδιά, να κηδεύονται σκεπασμένα με κάποια σημαία και αιμέμ η-ρήσαν...

Βλέπετε, οι Αναρχικοί δηλώνουν ανοιχτά την αντίθεσή τους σε κάθε «εθνική» ψευδο-συνείδηση και δεν διστάζουν να κόψουν τα σύμβολα του έθνους. Οι «εθνικοφρονες» δηλώνουν - αντίθετα - την προσήλωσή τους στα «ιδεώδη και στα κειραμένα του έθνους και της φυλής», αλλά δεν διστάζουν να υκοστειλουν τα εθνικά σύμβολα, όποτε τους το προστάζει κάποιο άλλο ισχυρότερο έθνος. Δεν πρέπει, ωστόσο, να μας παραπλανά επιη η «ειρηνιστι-

κή» διάθεση της ελληνικής κυβέρνησης. Η χώρα μας - δεν πρέπει να το ξεχνάμε - συμμετέχει ήδη ενεργά σ'έναν άλλο πόλεμο: Στον πόλεμο που διεξάγεται για την ολοκλήρωση της κατάκτησης της Βοσνίας...

Όσο για τη «λύση» που βλέπουν κάποιοι στην «αναγνώριση των ελληνικών συνόρων ως ευρωπαϊκών», το πράγμα μιλάει μόνο του... Το μόνο που θα πετύχουν θα είναι να στερήσουν την Ελλάδα από κάθε διαπραγματευτική ικανότητα και δυνατότητα, αφού οι διαπραγματεύσεις θα γίνονται πια απ'εσθείας μεταξύ Γερμανίας και Τουρκίας (μέσω Βρυξελλών, όπου η Ελλάδα δεν θα παίζει κανέναν ουσιαστικό ρόλο)...

Θα πρέπει, λοιπόν, να το καταλάβουμε όλοι καλά: Ο εχθρός όλων των παραπάνω (ΗΠΑ, Ενωμένη Ευρώπη, Τουρκία, Ελλάδα) δεν είναι άλλος από τους ανθρώπους που στις παραπάνω - και σ'άλλες τις υπάλλητες - χώρες **ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΥΠΟΤΑΧΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ, ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ, ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.**

Το αποδεικνύει κι η μεγάλη-εθόδης κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού (Πρωταντία του ΕΜΠ, Αστυνομία) προκειμένου να μεταπαθεί η συνάντηση των Αναρχικών που είχε προγραμματιστεί στις 9/2/96 στο Πολυτεχνείο, με θέμα τις τελευταίες εξελίξεις (δικες, καταδικές κλπ.). Οι «κακές γλώσσες» λένε πως στο παιχνίδι ήταν και κάποιοι αριστεριστές που καθυστέρησαν την έναρξη της πορείας που είχαν προγραμματίσει την ίδια μέρα, ώστε να δάσουν «άλλοι» στον Μαρξίκο... Αληθεύει;

ματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγμα

Οι αλυσισιδετές εξεγέρσεις των κρατούμενων σ'όλες σχεδόν τις ελληνικές φυλακές, τις τελευταίες μέρες, έχουν γίνει πρωτοσέλιδα και πρώτο θέμα σ'όλες τις εφημερίδες και σ'όλα τα ραδιοτηλεοπτικά δελτία ειδήσεων της χώρας.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, 7 φυλακές βρίσκονται υπό τον έλεγχο των στασιαστών. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πώς θα έχει διαμορφωθεί η κατάσταση μέχρι τη μέρα που θα κυκλοφορήσει το παρόν τεύχος. Μπορούμε, ωστόσο, να πούμε με βεβαιότητα ότι κανένα πρόβλημα δεν θα έχει λυθεί...

Βλέπετε, το πρόβλημα δεν είναι οποιαδήποτε οι κρατούμενοι. Δεν είναι καν το δικαστικό και φυλακτικό προσωπικό των «σφραγιστικών» καταστημάτων. Δεν είναι ούτε οι δικαστές, οι υπουργοί, οι νομοθέτες...

Το πρόβλημα είναι ολοκληρωτή η κοινωνία μας... Ερείς.

Σε εποχές επαναστατικές, τα κτήγματα είναι σελά. Υπάρχουν οι καλοί και οι κακοί. Οι πρώτοι πρέπει, με κάθε μέσο, να νικήσουν τους δεύτερους. Τίποτε άλλο δεν έχει - δεν μπορεί εκ των πραγμάτων να έχει - σημασία.

Οι δυσκολίες υπάρχουν στις εποχές τις μεταεπαναστατικές. Και κυρίως στις προεπαναστατικές. Είναι οι εποχές που δεν είναι ασκρόμαρες. Είναι οι εποχές που δοκίμα ζεχαμίζει κανείς τους ακαλόους απ'τους «κακούς». Είναι οι εποχές που οι «καλοί» μπορούν να γίνουν «κακοί» κι αν-

τίτροφα. Είναι οι εποχές που καλούμαστε να πραγματώσουμε τα οράματα των εκπερχομένων και τις εξαγγελίες των πραγματοποιημένων επαναστάσεων.

Είναι οι εποχές που δεν σηκώνουν αφορισμούς.

Δεν είναι, λοιπόν, μόνο το «κνωσθημα» αυτό που μας υπαγορεύει να σταθούμε στο πλάι των εξεγερμένων... Είναι και η γνώση!

Η γνώση, λοιπόν, μας λέει πως εδώ και δεκάδες χιλιάδες χρόνια, οι φυλακές (κι ακόμη περισσότερο οι καταδικές σε θάνατο, οι σωματικές ποινές κλπ.) δεν έχουν καταφέρει να εξολοφίσουν το έγκλημα. Η γνώση μας λέει πως το «έγκλημα» είναι έννοια σχετική. Κάθε τόπος, κάθε χρόνος, κάθε κοινωνία και κάθε κοινωνική ομάδα έχει τα δικά της «εγκλήματα». Η γνώση μας λέει, πως, αν η συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα δεν διαθέτει «εγκλήματα», θα πρέπει να τα επινόησει, αν θέλει να εκβιάσει σαν αυτή που είναι...

Αν, ωστόσο, δεν ψάξουμε και δεν βρούμε μια απάντηση στο ερώτημα : τί είναι το «έγκλημα», δεν θα μπορούμε ποτέ να απαντήσουμε στο ερώτημα : ποιός είναι ο «εγκληματίας»; και καλό περισσότερο στο : πώς, λοιπόν, θα «κρίσταιν» θεί η κοινωνία απ'το «έγκλημα» και τον «εγκληματία»;

Οι παραπάνω σκέψεις και προβληματικές δεν είναι, βέβαια, δικές μας. Ακόμη, ομολογούμε ότι, αν θέλαμε ν'αποδώσουμε σε κάποιον την κυριότητα τους, από θα ήταν

αδύνατο, επειδή τα ερωτήματα που διατυπώσαμε παραπάνω έχουν ρίζες που χάνονται μέσα στην προϊστορία. Άλλωστε, δεν είναι αυτό που επιδιόσκουμε... Αυτό που επιδιόσκουμε είναι να προδώσουμε την όποια εύκολη ψευδοβόση κάποιων ψυχοπροβλημάτων, πράγμα που αντί να απλοστεύσει θα περιπλέξει ακόμη περισσότερο την κατάσταση και θα οδηγήσει σε χειρότερηση των κοινωνικών συνθηκών μέσα στις οικοίες ζούμε.

Για να μπορούμε να ξεκινήσουμε, λοιπόν, από κάποιες εξετάσουμε κατ' αρχήν τον ορισμό του εγκλήματος ως αντικειμενικής συμπεριφοράς. Με άλλα λόγια, το έγκλημα είναι η ενέργεια ή παράλειψη ενός ατόμου που βλάπτει το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου.

Με την πρώτη ματιά, διαπιστώνει κανείς πως ο παραπάνω ορισμός δεν ορίζει στην ουσία τίποτε. Ίσως πριν από μερικές χιλιάδες χρόνια από το κοινωνικό σύνολο να μπορούσε να θεωρηθεί ως συγκεκριμένο σύνολο συγκεκριμένων στήσεων με συγκεκριμένες μεταξύ τους σχέσεις.

Σήμερα, όμως, το κοινωνικό σύνολο έχει διασπαστεί τόσο που δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί «κοινωνικό», εφόσον τα μεμονωμένα άτομα που το αποτελούν δεν «κοινωνούν» (δηλαδή δεν έχουν κανένα πραγματικό κοινό μεταξύ τους σημείο αναφοράς). Παράλληλα (και μάλιστα περισσότερο τα τελευταία χρόνια) από το κοινωνικό σύνολο έχει τόσο κατακαταρραχθεί, ώστε ούτε ως «σύνολο» μπορεί να νοηθεί.

Αν, όμως, το «κοινωνικό σύνολο» είναι απαραίτητο, τότε πώς μπορεί να έχει οποιοδήποτε «συμφέρον», το οποίο μάλιστα να βλάπτεται από κάποια αντικειμενική συμπεριφορά ενός μέλους του;

Αν, πάλι, δεχθούμε ότι το κοινωνικό σύνολο - τοιαύτο με την κοινωνική οργάνωση - είναι ένα σύνολο κανόνων που ρυθμίζουν τη συμπίεση κάποιων ομάδων απέναντι τουλάχιστον στην ίδια χρονική στιγμή στον ίδιο χώρο, τότε θα πρέπει να θέσουμε το ερώτημα : Ποιός και με πώς «δικαιούμαι» επιβάλλει αυτούς τους κανόνες; Και : Δεν έχει, λοιπόν, τα μεμονωμένα άτομα το «δικαίωμα» να παραβιάσει αυτούς τους κανόνες που κόπιας τρίτος επιβάλλει σ'αυτών και στους συνασθράτους του, εξουσιοδοτώντας φυσικά το δικό του συμφέρον κι όχι το συμφέρον της του (ήδη ανόμοιας) «συνόλου» των ατόμων που υποκρίνεται στους κανόνες αυτούς;

Ερωτήματα απείληστα και αναπάντητα... Κι όμως, απ'την απάντηση που θα τους δοθεί εξαρτάται το μέλλον... Το μέλλον, όχι μόνο των κρατούμενων και των κρατούντων, αλλά το μέλλον όλων μας.

Η μόνη απάντηση (όχι λύση) που μπορεί να δοθεί, στο πλαίσιο της σύγχρονης θλιβερής κοινωνικής πραγματικότητας, είναι ότι οι φυλακές δεν σόζουν ε'οφαντικά, όπως άλλοτε αποσπαινούσαν και στον διασκορημένο βόλο τους του «σφραγιστή»...

Μέχρι να ολοκληρωθεί αυτή η σελίδα, οι εξελίξεις στις φυλακές είχαν, τελικά, «ταθεί υπό έλεγχο. Μην ανησυχείτε όμως. ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΔΕΝ ΣΒΙΝΕΙ!

εθνικές υστερίες... έπληξαν τους εθνικόφρονες ναζιστές της χρυσής αυγής.

30 περίπου χιλιάδες έθνοσημοι περιμένουν το κρότ της 42ης Διάσκεψης Ομογενών Ελλήνων, όπου έσπευσαν τούρκικες κι αμερικανικές σημαίες, υπό το ιστορικό βλαχόστα των μπότσων που μόνο δεν τους χαιροκορούσαν. «Βέβαια, τους είπαν, στην κρισίβη της Τουρκίας, δεν κατά να χάσει. Και το βαρυσταμένο χιλιετήριον θαλάσσιον. Ο φασκός του Αναρχικού ήταν εκεί...

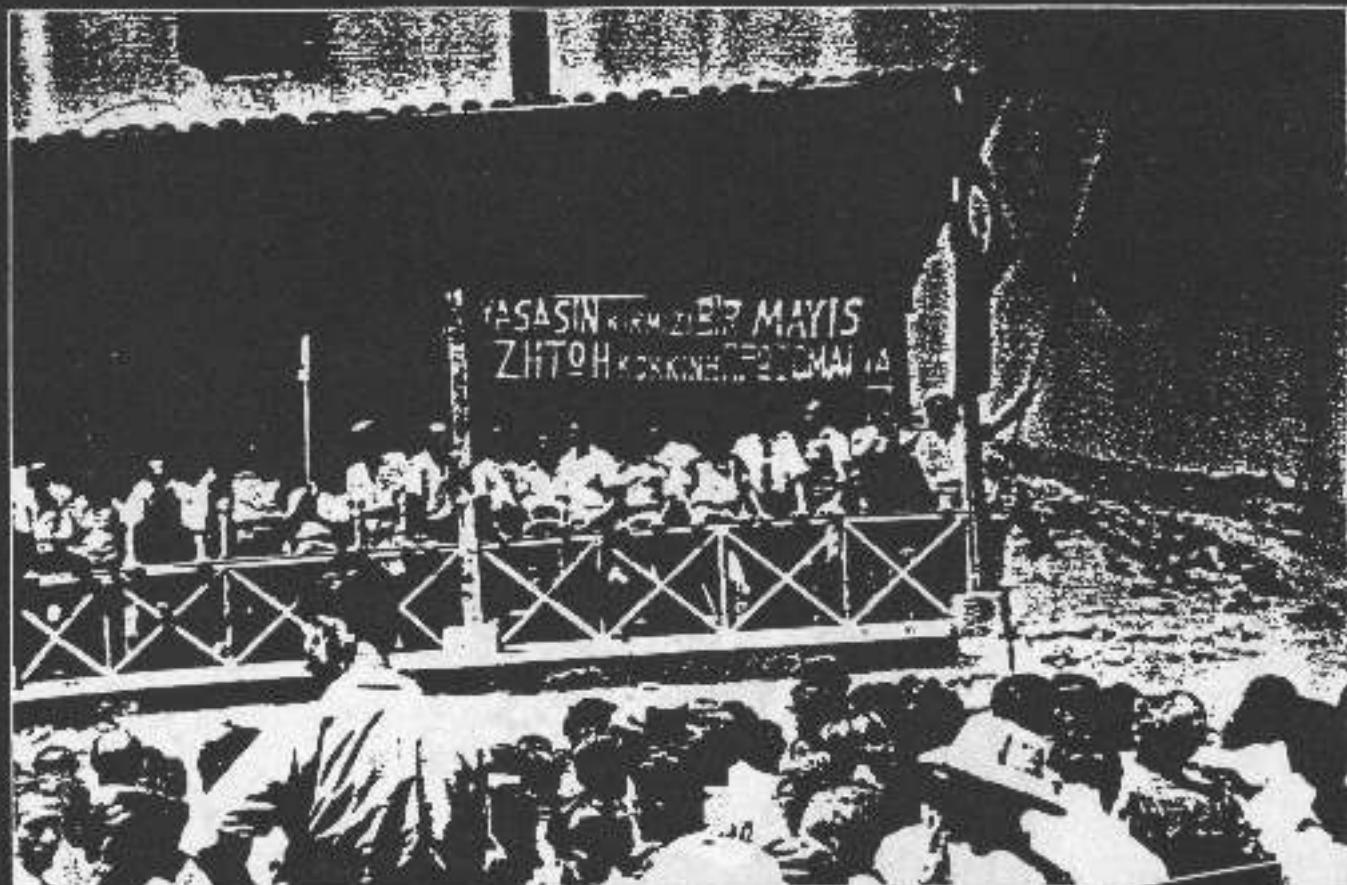

...και μια δυναμική εκπρόσωπος
του "αδυνάμου" φύλου...

Κάνουμε λάθος

ή πράγματι την είδαμε να συμμετέχει
στις ομάδες "περιφρούρησης του πανεπιστημιακού ασύλου"
του Μαρκάτου, τον περασμένο Νοέμβρη, στο Πολυτεχνείο;

Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι εργάτες διαδηλώνουν ενωμένοι κάτω από την κόκκινη σημαία της παγκόσμιας επανάστασης ενάντια σε ελληνοκυπριακά και τουρκοκυπριακά αφεντικά.

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΕΘΝΗ
ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ.
ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΟΛΗ Η ΓΗ.**

Μικρή συμβολή ενάντια στο βρυκολάκισμα των εθνικισμών που παγκόσμια επανεμφανίζονται απειλητικοί.

ΧΑΝΙΣ ΑΓΕΒΑΡΗΣ '92

Τα σπῆλαιστρα σφειβαίσαυ
Τὸ κείσαυγαν σφειβαίσαυ
καὶ οὐκ γὰρὰ παρὰρὸν ἐστὶ ὁ
ἱσοκράτης μετὰ τὰς ἡμέρας !
Μαίνας σφειβαίσαυ ἅπαν ἡμέρας !
Αὐτοκίνητο Fiat Ritmo
(ἡ Ἀσπὶς σφειβαίσαυ) ἡ σφειβαίσαυ
σφειβαίσαυ καὶ τὸ Βολκὸ σφειβαίσαυ
σφειβαίσαυ - ἡ σφειβαίσαυ ἡ σφειβαίσαυ
95-961)